

Els STEs presenten les seues alternatives a la Reforma educativa

La Confederació de STEs, organització a què pertany STEPV-Iv, ha presentat 140 esmenes l'avantprojecte de la Llei Orgànica d'Educació (LOE), sotmesa a discussió pel Ple del Consell Escolar de l'Estat (CEE). El màxim òrgan consultiu en matèria educativa, reunit entre el 26 i el 28 de maig, va elaborar el dictamen sobre l'avantprojecte de la LOE, un text que s'ha de lliurar al Govern espanyol en un informe no vinculant per a l'Executiu. Al Ministeri d'Educació li correspon ara convertir la proposta del CEE en un projecte de llei, una mesura que previsiblement aprovarà el Consell de Ministres del 24 de juny. Posteriorment, el text s'haurà de trametre al Congrés dels Diputats per a la seua tramitació parlamentària.

Entrevistes de l'STEPV-Iv

En els darrers mesos, representants del Sindicat s'han reunit amb dirigents de partits polítics valencians com Joan Ignasi Pla (PSPV), Glòria Marcos (EUPV), Enric Morera (BNV) i Agustí Cerdà (ERPV). En les reunions, STEPV-Iv ha presentat als seus interlocutors l'anàlisi sindical de la reforma educativa (LOE), juntament amb les alternatives que defensa l'organització. Tot i que el Partit Popular no va contestar a la petició d'entrevista del Sindicat, s'han establert converses amb el màxim responsable de la Conselleria d'Educació, Alejandro Font de Mora, així com amb el delegat del Govern espanyol, Antoni Bernabé, i els membres de la Executiva del PSPV, Isabel Escudero, Miguel Soler i Ana Noguera.

PAGINES 6 I 7

Un aspecte de la manifestació celebrada a València l'11 de maig en defensa de l'Escola Pública/ JORDI BOLUDA

Primera mobilització europea contra el neoliberalisme en l'ensenyament

Del 9 al 15 de maig es va celebrar la primera Setmana Europea de mobilitzacions contra el neoliberalisme en l'escola. Al País Valencià hi va haver concentracions a Castelló i a Alacant i una manifestació a la capital. Amb els lemes "L'educació no es ven" i "Som ciutadans, no consumidors", la campanya va tindre una incidència remarcable a Grècia i Itàlia, país on es va convocar una vaga general de l'ensenyament. Les mobilitzacions s'emmarquen en la Plataforma Mundial de lluites presentada en el darrer Fòrum Mundial d'Educació de Porto Alegre, a Brasil. Els organitzadors han anunciat que respondran a les polítiques neoliberals en matèria educativa amb noves mobilitzacions que s'anunciaran en els pròxims mesos.

SUMARI

- 5** CIEGSA, en flames
- 6** La LOE, en el Consell Escolar de l'Estat
- 11** Entrevista a Leslie Toledo
- 13** La lluita pels Serveis de Prevenció
- 17** Sindicalisme, pedagogia i política educativa

ARXIU

Celebrat a Burjassot el II Fòrum Educatiu

El 28 de maig, la Facultat de Farmàcia de la Universitat de València, a Burjassot, va albergar el II Fòrum Educatiu que cada any organitza l'STEPV-Iv. Entre les alternatives presentades destaquen els materials didàctics per

treballar l'ús sostenible de l'aigua. En la imatge, els ponents presenten la pancarta que obriria per la vesprada el seguici de la Intersindical en la manifestació "Per un Xúquer viu", a la ciutat de Sueca.

L'all...

Per al responsables de la gestió de l'empresa CIEGSA i la Conselleria d'Educació, per convertir la construcció dels centres educatius en un negoci ruinós que haurem de pagar tots els ciutadans.

...i l'oli

Per a la Universitat d'Estiu de l'Horta, que amb el lema "Fem l'Horta possible" ofereix per quart any consecutiu un espai per a reflexionar, debatre, divertir-se i defensar la protecció d'aquest patrimoni natural valencià.

Compromís per l'Estatut

La Plataforma Compromís per l'Estatut presentava la primavera passada el Compromís per l'Estatut, un document que recollia un conjunt de propostes bàsiques per tal que el nou text estatutari fos més ajustat a la identitat històrica dels valencians, comptés amb més capacitat financera i més atribucions polítiques i garantís la conservació del territori i dels recursos naturals. Ara, el partit del Govern Valencià i el primer partit de l'oposició, bandejant les opinions discrepants, han pactat un esborrany d'Estatut que incorpora alguns avanços, però és regressiu en molts aspectes, tant en els continguts com en la formulació. Aquesta reforma decep àmpliament les expectatives de millorar la nostra societat en el grau de benestar material, en les formes de representació política i en l'expressió cultural i lingüística. El nou Estatut anunciat és un document pactat a Madrid per a ser el primer en el temps i l'últim en la defensa dels interessos valencians. Compromís per l'Estatut exigeix un document més valencià, participatiu, democràtic i sostenible.

En definitiva, la reforma de l'Estatut s'ha gestat a partir dels interessos centrals dels dos partits espanyols majoritaris, excloent-hi la veu pròpia de les valencianes i els valencians. Mantenint l'esperit del centralisme sucursalista, s'hi renuncia al disseny de polítiques de la Generalitat Valenciana. L'aprovació d'aquest nou marc jurídic per al País Valencià socavaria els drets individuals i col·lectius i hipotecaria el nostre futur polític. Per això els partits polítics i entitats cíviques i acadèmiques que integrem la Mesa per l'Ensenyament en Valencià fem una crida enèrgica a la societat valenciana perquè manifeste activament el rebuig a un text estatutari que ens condemna a ser una societat subalterna, privada d'identitat pròpia, amenaçada en el patrimoni cultural i lingüístic, disminuïda en la representació política i en l'administració dels recursos i desprotegida en la conservació del territori.

Extracte de la Declaració de la Plataforma Compromís per l'Estatut.

ÈPOCA IV - N.º 186. Juny 2005

SINDICAT DE TREBALLADORS I TREBALLADORES
DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ.
INTERSINDICAL VALENCIANA (STEPV-IV)

Director: JOAN BLANCO
Cap de Redacció: RAFA MIRALLES
Redacció: VICENT ATIENZA, MIQUEL CALATAYUD,
SANTIAGO ESTAÑAN, JOSÉ LUIS GONZÁLEZ, JAUME LLOPIS,
VICENT MAURI, TOMÁS MORENO, DOMINGO ORTOLA, JOAN PÉREZ,
SONIA PÉREZ, JULIA REY, RAMÓN TORRES, FRANCESC TORTOSA
Disseny i diagramació:
JORDI BOLUDA, RAFA MIRALLES
Fotografies:
MANOLO CABANILLAS, JORDI BOLUDA
Revisió lingüística: JOSE OROZCO

*ALLIOLI no assumeix necessàriament els criteris i opinions
continguts en els treballs dels seus col·laboradors.*

Administració, Redacció i Publicitat: Juan de Mena, 18, baix.
46008 València. Tel. 963919147. Fax: 963924334
correu-e: allioli.stepv@intersindical.org
http://www.intersindical.org/stepv

Imprimeix: Bronte Graf, S. L.
Cullerers, 18. Alaquàs. Tel. 961515017
Tiratge: 13.000 exemplars - ISSN 1576-0197
Dipòsit Legal: V-1.454-1981- Franqueig Concertat 46/075

Alacant: Glorieta P. Vicente Mogica, 5-12. 03005. Tel. 965985165
Alcoi: Jordi de Sant Jordi, 16-B. 03804. Tel. 965523151
Alzira: Avgda. Luis Suñer, 28-4t, p. 16. 46600. Tel. 962400221
Benicarló: Plaça del Ajuntament, 3. 12580. Tel. 964465283
Elx: Maximiliana Thous, 121-b. 03201. Tel. 966225616
Castelló: Marqués de Valverde, 8. 12003. Tel. 964269094
Gandia: Sant Pasqual, 13 - 1r dia. 46700. Tel.-Fax: 962950754
València: Juan de Mena, 18. 46008. Tel. 963919147
Xàtiva: Portal del Lleó, 8, 2º. 46800. Tel. 962283067

Universitat d'Alacant: Edifici Germà Bernàcer, b. Tel. 965909512.
Universitat Jaume I Castelló: Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 964728812.
Universitat de València: Blasco Ibáñez, 21. Tel. 963983018.
Universitat Politècnica de València: Camí de Vera, s/n. Tel. 963877046.
Universitat Miguel Hernández (Elx): Maximiliana Thous, 121 b. Tel. 966225616.
Universitat Cardenal Herrera - CEU
Universitat Catòlica

PA I ROSES

Què vols ser de major?

María Lozano Estivalis

Hi ha comentaris que resumeixen mesos d'estudi i de vegades un sol exemple et provoca el desig de seguir fent-te preguntes. Això em va passar llegint una pràctica de classe. Enguany he treballat amb els meus alumnes la relació entre la pedagogia crítica i l'educació en matèria de comunicació amb un objectiu bàsic: proposar una acció conjunta per a l'educació crítica de les representacions.

Una de les qüestions clau en aquesta direcció és relacionar la falta de pluralitat en les identitats representades en els *mass media* amb allò que es viu en la institució escolar. Durant setmanes hem analitzat aquest joc de desigualtats de gènere, edat, ètnia, cultura –entre moltes altres– amb què els mitjans construeixen significats i pràc-

tiques socials, i que també estan implícits en molts textos i accions educatives.

Després del diagnòstic, el dubte: com abordar la necessària transformació d'aquestes narracions i estructures en els mitjans i en l'escola? Les propostes inclouen projectes de formació i acció en temes específics: immigració i racisme, imatge de dones i sexisme, joventut i violència, etc. No obstant això, un dels exercicis que havia de palesar la reflexió sobre l'educació en matèria comunicativa ens va situar en un altre àmbit no menys important. Es tractava de realitzar una crítica a l'esplèndida pel·lícula de Nicolas Phillipbert *Ser y tener* (2002) aplicant-hi les idees i conclusions debatudes en classe sobre la representació de les pràctiques educatives. El film mostra la vida d'una escola unitària d'un petit poble francès durant tot un curs. En general, les crítiques dels estudiants assenyalaven l'aparent unanimitat amb què els mitjans de comunicació han definit aquesta història com a exponent d'una educació "meravellosa", "entranyable" i "vocacional". Així, la bellesa de la

narració, juntament amb l'indubtable carisma d'un professor entregat al seu treball, es confon sovint amb el diagnòstic sobre l'acció pedagògica.

Doncs bé, una alumna assenyalava com a significatiu el fet que en una de les escenes el professor preguntara als seus alumnes: Què voleu ser de majors? Les respostes dels xiquets i les xiquetes eren diverses però coincidents substancialment: una volia ser veterinària, un altre mestre, una altra metge, etc. Ningú no identificava "ser", no obstant això, amb una altra cosa que no pertanyera a l'àmbit professional, tampoc el mestre ni el director de la pel·lícula ni probablement la immensa majoria del públic. És a dir, es representa una volta més i sense matisos de cap tipus l'associació de la identitat amb l'exercici d'una professió. Algú s'imagina respostes com ara "vull ser feliç" o "vull ser un ocell" o "vull ser amic de Ronaldinho"? Doncs em consta que n'hi ha. El que no sé molt bé és quan i per què comencen a ser educativament inadequades. Caldrà seguir dubtant.

EL MORTER

Deriva sindical en la negociació de la Llei d'Educació

La impossible quadratura del cercle

Joan Blanco Paz

En el món educatiu, paraules i fets no sempre van de la mà. Una cosa és allò que es pregona en els centres educatius –allò que es creuen i defensen els milers d'afiliats i afiliades als sindicats progressistes– i una altra és la que defensen determinats sindicats en els fóruns de negociació o de participació. Un dels casos més recents s'ha destapat en el tràmit que la nova Llei Orgànica d'Educació (LOE) ha tingut en el Consell Escolar de l'Estat. Si ara mateix he d'anar al meu centre per a explicar el que han votat algunes organitzacions sindicals en assumptes com la laïcitat, l'equiparació de les xarxes educatives pública i privada o la concertació de trams no obligatoris... és segur que molts companys i companyes no em creurien.

En els darrers mesos hem assistit a la conformació d'un front sindical constituït per CCOO, UGT i CSIF amb la pretensió de constituir-se com el pol de referència exclusiu –i excloent– en les relacions amb les administracions educatives. Fins i tot aquests sindicats s'han deixat en el camí a organitzacions com ANPE, que ha compartit en el passat posicionaments amb alguns d'ells.

Primer van ser les maniobres d'exclusivisme sindical, com el

mal anomenat Foro de Diálogo Social i tot allò relatiu a la negociació d'un Estatut de la Funció Pública. Després va ser la negociació en secret d'un pacte educatiu que durant setmanes va ser motiu d'un seguiment quasi morbós per part dels mitjans de comunicació. L'intent de pacte pretenia aconseguir un acord de tota la comunitat educativa en un procés negociador que ignorava una part importantíssima de la pròpia comunitat. Per quadrar el cercle, el "pacte" tractava d'unificar posicions entre les organitzacions defensores de l'escola laica (entre elles, CEAPA) i l'integrisme (com la patronal religiosa o la CONCAPA) en temes com el finançament de centres públics i privats, la defensa i el rebuig a la segregació escolar o la presència de la religió en l'escola.

Després, també en exclusiva per les tres organitzacions esmentades, va intentar constituir un pol de pressió per a negociar un Estatut de la Funció Pública Docent amb què el propi Ministeri ha expressat poc entusiasme per a negociar.

Hauria estat més desitjable la conformació d'un bloc d'organitzacions progressistes –amb un compromís ferm d'establir un pacte en defensa de l'escola

pública en la perspectiva d'una negociació democràtica de la LOE– que apostara per una nova llei i no per una modificació descafeïnada de la Llei de Qualitat del PP. Malauradament, la deriva ideològica d'aquestes organitzacions està impedit que el que és desitjable a ulls de la majoria dels sectors progressistes en els centres de treball es convertisca en possible.

Els fets enumerats indiquen que estem en una nova fase en la qual moltes bases d'aquestes organitzacions compartiran els nostres plantejaments, la defensa del model d'escola pública pel qual sempre hem lluitat tots plegats. Des d'altres esferes d'aquest sindicalisme a la deriva és probable que es continue amb l'obsessió en trobar la quadratura del cercle, perquè sembla que han descobert les virtuts d'un pacte entre visions de l'educació en clara confrontació.

Hauran d'explicar-nos quines són eixes virtuts. Nosaltres, però, seguirem esforçant-nos explicant als treballadors i treballadores de l'ensenyament que eixe camí no ens duu enlloc.

Hem llegit

Ciega

Què està passant en Ciega, la empresa pública dedicada a la construcció de col·legis, que de un temps a esta parte es objecte de pràctiques que bien se pueden calificar de mafiosas sin temor a exageración alguna? Incendios provocados, según las investigaciones preliminares de la policía, que destruyen documentos; asaltos a sus oficinas de carácter claramente intimidatorio; despidos injustificados de trabajadores que implican advertencias a terceros; oscurantismo contable; arbitrarias adjudicaciones de contratos a profesionales que, de tan escandalosas como son, han merecido la protesta pública de los colegios de arquitectos valencianos; enfrentamientos internos entre los responsables de la empresa; amenazas veladas, unas, y otras no tanto; todo ello acompañado de un ruido persistente en torno a sobrecogedoras costumbres y un olor pestilente.

Cuesta pensar que tantas coincidencias sean casuales y la oposición, legítimamente, puede preguntarse si Ciega es tan sólo una empresa dedicada a la construcción de colegios o sirve para algo más.

La postura oficial del Consell, expresada ayer por su portavoz y ex consejero de Educación, Esteban González,

se resume en un "y tú más" escupido a los socialistas. Triste argumentación con que defenderse de las imputaciones de la oposición. Y atrevida. El consejero, en lugar de mirar atrás, a los años en que algunos militantes del PSOE eran carne de banquillo, debería observar la actualidad; la más cercana e inmediata: Castellón, Alicante, Orihuela..., aconsejan prudencia y discreción, no sea que las cañas acaben por tornarse lanzas.

Ciega huele a podrido, valga el tópic. El Consell, singularmente el responsable de Educación, Alejandro Font de Mora, debería tomarse muy en serio lo que ocurre en esa empresa y facilitar la investigación que reclaman los socialistas y Esquerra Unida. Su silencio y ese obstinado hábito de mirar hacia otra parte cada vez que surgen los problemas no van a ayudarle a salir del trance. Ciega debe ser investigada y auditada. Ya.

Josep Torrent. *El País*, 21/05/2005.

A PEU D' AULA

Canvi climàtic, per exemple

Carme Miquel

La brisa escampava pel pati de l'escola un suau perfum dolç mentre els xiquets i les xiquetes corrien i suaven.

enguany la primavera ha arribat al seu moment perquè els freds de febrer han retardat el procés d'aparició de les fulles i les flors, però ja fa bastants anys que s'avança vora un mes -deia Josep tot contemplant les acàcies florides.

Però ja veurem la tardor que farà -continuava explicant Lluïsa-. Quan jo era menuda, cap allà el 20 de setembre ja notaves que les fulles començaven a assecar-se i a mitjan octubre els arbres de fulla caduca eren de color grogós. Al desembre ja quedaven nus del tot. Ara, hi ha anys en què aquells mateixos arbres i als mateixos llocs no arriben a perdre totalment les fulles ni quan arriba l'hivern. Jo diria que la tardor meteorològica està desapareixent. Almenys ja no

transcorre amb les característiques de fa cinquanta anys. I la informació dels llibres està desfasada. Sempre cal completar-la explicant el canvi climàtic.

El canvi climàtic, aqueix fenomen que ja ningú no nega però que durant molts anys han estat amagant, afegeix un punt de dificultat a la tasca escolar. La natura ja no es comporta tal com havíem estudiat. Pel canvi climàtic i per la sobreexplotació del territori i per l'abús a l'hora d'utilitzar els recursos i... No, la natura ja no es comporta com abans. Els rius ja no aboquen aigua a la mar, moltes zones boscoses han desaparegut i moltes de les espècies animals i vegetals que senyorejaven per les nostres terres i litorals ja no hi són. Cal estudiar novament. Cal saber com són ara les coses, què hi ha i què no hi ha. Perquè la vida s'ha empobrit de manera extraordinària.

I estudiar novament vol dir comprometre's. Com pots parlar de canvi climàtic o d'altres agressions mediambientals i no explicar-ne els motius? I com no parlar d'alternatives? I com no exigir als responsables que duguen a terme actuacions correctes? La transmissió del valor de res-

pecte envers el medi comporta exigir als altres aquest respecte. Afavorir actituds positives en aquest tema, comporta també afavorir actituds crítiques i reivindicatives davant els qui tenen poder de decisió.

Podríem reobrir el debat sobre si l'escola pot ser neutra o no, però el que mai no podem fer és amagar a l'alumnat la veritat de la realitat que vivim i les seues causes i conseqüències. El que mai no hem de negar a l'alumnat és la capacitat de pensar, el desenvolupament del sentit crític i l'adopció d'actituds constructives i reivindicatives. Al contrari. Ara més que mai l'escola ha de ser formadora de ciutadans i ciutadanes crítics, participatius i creatius, amb tot el que això comporta. No són pocs els entrebancs que determinats poders econòmics i polítics posen en aquesta tasca, perquè l'alienació de la gent és el seu principal objectiu. El nostre, perquè som educadors i educadores, és just el contrari: és a dir, afavorir el pensament lliure i l'acció. I tenir dret a exigir a tota la societat un compromís amb la nostra tasca educadora.

Ho hem de fer, que la Terra és de tots i no d'uns quants poderosos.

DES DEL SUD VALENCIÀ

Melchor

Tudi Torró

Això és el que em va passar amb la meua columna anterior: la reflexió sobre un fet s'imposà sobre altres idees planificades abans. També ara volia escriure sobre Melchor Botella i l'Escola Sindical que duu el seu nom i porte ja mig article sense dir una paraula sobre això...

No crec equivocar-me si dic que aquestes reflexions anteriors haurien estat compartides pel meu amic Melchor i que m'hauria animat amb el seu millor somriure a continuar. Poques vegades he faltat a les cites on se l'ha homenatjat, entre elles l'acte d'inauguració de l'Escola Sindical de Formació Melchor Botella, precisament a Elx. Com que no hi vaig poder assistir, crec que dec a Melchor el testimoni del meu record i estima permanents, ell que em va acompanyar en tants moments i em va escoltar tantes vegades. Junts vam començar en aquest treball sempre il·lusionant -tan gratificant unes vegades, tan poc d'altres- que és ser mestre. Cadascú va seguir pels camins que considerà convenient en rutes convergents cap a una escola i un món millors.

El nom de l'Escola Sindical ha estat encertat perquè Melchor era un treballador infatigable, constant, contumaç. Mantenien postures radicals fins a les últimes conseqüències sense perdre mai les formes: sabia que l'important sempre era sumar voluntats, mai restar-ne. La seua actitud dialogant, la seua enorme paciència eren els millors aliats per aconseguir tot el que es proposara. Si el seu esperit acompanya l'Escola Sindical l'èxit està assegurat.

Sé el privilegi que suposa disposar d'un espai com aquest on poder expressar les teues opinions. Per això, quan em van oferir l'oportunitat no ho vaig dubtar. L'únic dubte era saber si seria capaç d'estar a l'alçada de signar en aquesta publicació rigorosa i documentada, que s'ha guanyat al llarg de tants anys un espai a l'ensenyament i és una referència obligada de tota la informació sindical.

Cada vegada que envie la columna m'ho pense molt, especialment pel respecte que tinc als qui em llegiran. Pretenc ser honesta i més o menys interessant. Però sempre honesta amb les meues conviccions, que, entenc, són consonants amb el Sindicat. Però, no sempre les idees flueixen com vols i sempre s'instal·la el dubte sobre la idoneïtat del que escrius, si serà massa personal, si hi haurà algú a qui pugui interessar.

Des que escric *Des del sud valencià* les columnes no sempre acaben com prèviament les he concebudes. Fins i tot, de vegades, comence a escriure d'alguna cosa i acaba imposant-se una altra que no res té a veure amb la primera. Com si uns donyets s'interposaren i em guiaren per una altra dreuera.

TEATRES DE L'ESCOLA

Saber situat

Jaume Martínez Bonafé

Em disculpareu si comence aquesta periòdica contribució periodística amb un titular tan críptic, però ara veureu com ens entenem. La qüestió és que d'ací a quatre dies celebrarem a l'hospitalari poble d'Alfara la II Diada Escolar per l'Horta i, és clar, estem en fase de preparacions i entre reunió i reunió la cosa dona quefer i fa pensar. És evident que hi ha un procés progressiu de deteriorament de l'horta valenciana vinculat amb l'urbanisme salvatge. I sembla una cosa natural que el valor de canvi del sòl urbà siga inversament proporcional al valor d'ús del sòl agrícola. Com natural és també anomenar aquesta suïcida pràctica econòmica progrés social. També és prou palès, encara que menys visible, que hi ha un bon grapat de ciutadans i ciutadanes que estan en contra d'aquesta naturalització de la barbàrie. No parlarem ací de banderes ni de grups emmarcats en ideologies tradicionals, perquè després de veure la solució de dretes que ha donat el PSOE al problema de l'AVE ja m'explicaran vostès on pintem les ratlles del ball de la *Yenka* (recordeu: "izquierda, derecha, adelante y atrás..."). I també és evident el paper que al llarg de la història ha representat l'escola en la comprensió de la problemàtica social i la formació política. Si avui som una miqueta menys masclistes, o un poc més ecologistes, i tal vegada un poc valencianistes, una de les principals medalles d'aquesta passa se l'ha de penjar l'escola.

Bé, fins ací algunes evidències que donen sentit a aquesta puntual trobada de les comunitats escolars de l'Horta, el dissabte 4 de juny. Però la qüestió és una altra.

El problema és, tornant al cas ara de la Diada, des de quin saber i des de quina elaboració d'aquest saber ens trobem la gent a Alfara. Vull dir que, en això que diuen la societat de la informació, no sé si l'amic de l'escola tal -no direm noms- sap el que està fent l'amiga de tal altra escola, i si volen preguntar-ho, i si les autoritats acadèmiques tenen o aporten informació sobre la qüestió, o si sobre l'aire que respirem als patis suren les preguntes, i si volem saber-ne més encara, i si la pregunta està en la veu col·lectiva de qui té dret a saber-ho tot. Ara recorde Marx inventant una enquesta sobre les condicions del lloc de treball que era, sobretot -així ho va explicar- un aparell de formació política perquè posava en mans dels mateixos treballadors les preguntes i les respostes sobre l'ús de la seua vida. No és de l'experiència rutinària d'on naix el saber. No és tampoc del mutisme individualista o de la desimplicació social, perquè la pregunta i la resposta i també, és clar que sí, el dubte permanent i la incertesa són presents al carrer, al territori, a la vida social. Per això, la gent que ens trobem el 4 de juny som els que hem pogut preguntar-nos -des de la minvada xarxa dels recursos més locals i personals- què fas i per què no vens i ens ho contes. Imaginen-vos si la poderosa maquinària de l'Administració educativa -incloent-hi també el Consell Escolar, els sindicats- obrira una enquesta a la comunitat educativa valenciana amb la següent pregunta: A la teua escola es podria fer un hort ecològic escolar? Sí, no, per què? Raona la resposta amb la comunitat educativa de l'escola. És un primer pas, de segur, del saber situat.

L'Administració incompleix el protocol de negociació signat al febrer

STEPV-Iv no descarta mobilitzar-se si es trenquen les relacions sindicals amb la Conselleria d'Educació

Les negociacions entre la Conselleria i els sindicats es troben en una fase molt crítica, "a punt de trencar-se" per l'actitud de l'Administració, segons adverteix l'STEPV-Iv. En cas que persistisca aquesta actitud, el

Sindicat ha anunciat la intenció de presentar, pròximament, "una resposta dura i contundent", sense descartar la convocatòria de mobilitzacions durant el primer trimestre del curs 2005/06.

ALL-I-OLI
Els responsables polítics han entrebancat i dilatat la negociació del protocol de negociació signat el 15 de febrer, han incomplert el calendari acordat i no han fet el treball a què s'havien compromés. Des de la signatura del protocol, les organitzacions sindicals han mantingut unes quantes trobades amb la Conselleria de Cultura, Educació i Esport per desplegar-lo però, malgrat la important quantitat de reunions, el Sindicat ha fet un balanç insatisfactori, atès que encara no hi ha acord entre les parts sobre cap dels temes previstos per a negociar. De fet, la negociació de la majoria dels punts previstos està encara pendent de finalitzar. En cas que no tinguin els canvis substancials en l'actitud i en les actuacions dels màxims responsables de l'Administració, la Conselleria farà palés que pretén posar obstacles al compliment dels objectius que es van acordar en el protocol de negociació. Si l'Administració valenciana persisteix en aquesta actitud, el Sindicat iniciarà un procés de mobilitzacions perquè les

autoritats educatives complisquen els seus compromisos.

Negociació del protocol

El protocol fixa com a temes a negociar entre gener i abril de 2005 els següents: centres i plantilles d'educació infantil, formació de persones adultes, condicions laborals del professorat interí, decret d'admissió de l'alumnat i oferta d'ocupació pública docent per a 2005. A més, el calendari negociador es complementa amb el tractament, abans del 30 de juny, d'altres temes importants: llicències per estudis; Cefires; formació de persones adultes; formació permanent del professorat; atenció hospitalària i domiciliària; regulació de l'ensenyament d'idiomes; catalogació dels llocs de treball de secundària i itineràncies i majors de 55 anys. Abans del 30 de juny també cal negociar diversos aspectes relacionats amb la seguretat i salut laboral, com el servei de prevenció de riscos laborals, la creació de noves plantilles, el pla de prevenció, els casos urgents per a adaptar el lloc de treball i la creació de la

figura del coordinador de salut laboral.

L'Administració valenciana va tancar, sense acord sindical majoritari, l'oferta d'ocupació pública docent per a 2005 i va suspendre, sota el pretext de la presentació de la nova llei educativa, la negociació del nou decret d'admissió de l'alumnat.

Temes pendents

Encara estan en procés de negociació els centres i les plantilles de l'educació infantil, les condicions laborals del professorat interí i els centres de FPA, temes que haurien d'haver-se tancat a l'abril. En altres temes, la negociació no va ben orientada. És el cas de les llicències per estudis, el pla de formació del professorat, l'atenció hospitalària i domiciliària, les itineràncies, la reducció de la jornada lectiva per als majors de 55 anys i els ensenyaments dels idiomes.

En un context com el descrit, els sindicats van rebre de l'Administració el calendari escolar per al curs 2005/06 sense que tingueren l'oportunitat de negociar-lo.

El conseller es va comprometre fa mig any a reunir-se amb els sindicats

Peralta segueix negant-se a convocar la Mesa general de la Funció Pública

ALL-I-OLI
El conseller de Justícia i Administracions Públiques, Miguel Peralta, es va comprometre en novembre a convocar per al 15 de febrer la mesa general de negociació i a posar en marxa diverses comissions de treball per a abordar l'organització de la funció pública valenciana i les condicions laborals dels treballadors i treballadores que desenvolupen la seua activitat laboral en els distints departaments de la Generalitat. Mentre la majoria d'organitzacions estimaven positiva la mesura d'ajornament del conseller, STEPV-Iv va ser l'única força que, en aquell moment, va manifestar el seu escepticisme en considerar excessiu aquest retard. El temps ha confirmat les previsions més pesimistes, atès que a primers de juny encara resta pendent la convocatòria de la mesa general.

A aquest òrgan, del qual formen part la Generalitat i

els sindicats Intersindical Valenciana - STEPV, CEM-SATSE, CSI-CSIF, CCOO i UGT, li correspon negociar les condicions laborals i retributives del conjunt del personal que treballa en els distints departaments i institucions de la Generalitat. Els acords de la mesa general són necessaris per a actualitzar temes com els increments salarials anuals, les condicions de treball del personal itinerant, els serveis de prevenció, la reducció de la jornada laboral o la constitució de la mesa sectorial de les universitats.

Concentració de la Intersindical

En protesta per la conducta de l'administració valenciana, afiliats i afiliades a la Intersindical Valenciana es van concentrar a les portes de la Conselleria de Justícia i Administracions Públiques el 9 de maig. En la concentració, el Sindicat va exigir la convocatòria immediata de la

mesa general per a negociar els temes pendents. Tanmateix, els responsables de Justícia es van negar a fixar la data de la reunió exigida. STEPV-Iv va qualificar aquest comportament com "una mostra del menyspreu i de l'actitud antidialogant dels actuals governants de la Generalitat amb els empleats i empleades públiques i els seus representants. Des de fa anys seguim perdent diners per la imposició dels governs espanyols o per acords signats per UGT, CCOO i CSIF, els quals renuncien a la clàusula de revisió salarial i a recuperar el poder adquisitiu perdut".

STEPV-Iv i la Intersindical Valenciana han anunciat més mesures de pressió en defensa de les reivindicacions pendents dels treballadors i treballadores. "No consentirem, s'insisteix des del Sindicat, que les empleades i empleats públics continuen condemnats a empitjorar les seues condicions laborals".

Informe preocupant sobre l'Estatut bàsic de l'empleat públic

Per a avançar cap a una administració democràtica, independent del poder polític i professionalitzada, que assegure uns serveis públics de qualitat i a l'abast de tota la població, el projecte d'Estatut bàsic de l'empleat públic haurà d'introduir canvis substancials a les propostes de la comissió nomenada per a estudiar-ho. Sobre les conclusions de la comissió, presentades en abril, sorprenen les declaracions del mateix ministre d'Administracions Públiques, Jordi Sevilla, referents al qüestionament de la concepció d'un lloc de treball "per a tota la vida", així com la vinculació entre salari i avaluació del treball.

Presenta alguns aspectes positius com la constatació de l'excessiva temporalitat; la necessitat de disminuir les diferències entre personal laboral i funcionari; la proposta de reduir el nombre de grups; la possibilitat d'establir una legislació autònoma per a l'Administració Local o la necessitat d'excloure el clientelisme polític i sindical en els processos d'accés a l'ocupació pública. Però juntament amb aquests aspectes positius, hi ha valoracions i propostes rellevants de molt de pes.

◆ Defensa dels serveis públics

L'informe renuncia expressament a posicionar-se entorn de la defensa dels serveis públics, apostant per unes Administracions "eficaces" i "eficients", sense considerar què amaguen aquests conceptes genèrics. Es donen solucions que pretenen ser neutres, però que deixen cert sabor a liberalisme econòmic: la "productivitat" és un dels termes més repetits en el text. No es fa esment al caràcter democràtic de les administracions públiques ni al necessari control de la seua gestió.

◆ Estructura de les administracions

Ha canviat l'estructura i ha augmentat el nombre global de persones al seu servei. Ara només un 23% del personal empleat públic està al servei de l'Administració central. La comissió al·lega que l'actual legislació reguladora de l'ocupació pública és rígida i uniforme, enfront de l'heterogeneïtat d'aquesta ocupació i, per això, defensa la redacció d'estatuts sectorials i lleis autònomes que completen i adequen la norma general als distints àmbits. Però també cal disposar d'un Estatut per a totes les administracions que imposen límits estrictes. L'elevada quantitat de continguts dibuixa un sistema centralista i centralitzador: es pretén impedir models de funció pública distints dels marcats en la legislació estatal.

◆ Règim jurídic

Quant al model de relació contractual es reconeix una dualització dels règims jurídics funcionari i laboral, que sovint exerceixen idèntiques funcions. S'aporta com a solució una pro-

posta estatutària que engloba als dos tipus de personal, però que rellisca quan pretén mantenir aquesta dualitat. Es renuncia a una relació contractual única que marque un model de personal empleat públic sense diferències.

◆ Classe directiva

Enfront d'un model de gestió democràtic s'opta per un model tecnocràtic amb una classe directiva separada de la resta. Es tracta d'un col·lectiu que no seria personal funcionari ni càrrec polític, amb un estatut propi, atorgant caràcter estable i professional a la funció directiva. Si s'accepta que cal acabar amb l'alta temporalitat, la comissió proposa accelerar el cessament dels interins. No s'estableix una relació entre necessitats de personal i oferta d'ocupació pública de les distintes Administracions i es qüestionen els processos de consolidació en l'ocupació.

◆ Experiència docent

L'informe no considera l'experiència com a factor clau de capacitat per a treballar ni per a la promoció professional. El Sindicat defensa que els llocs de treball interins siguin coberts amb criteris de publicitat, mèrit i capacitat. Però a més, l'experiència ha de ser un valor fonamental per a l'accés.

◆ Salari i avaluació del treball

Es qüestionable l'avaluació del treball desenvolupat i la seua vinculació als salaris i la promoció professional (increment o retorn). Fins ara, la productivitat ha servit per a extreure una part del salari dels conceptes retributius bàsics, afavorint determinats grups de personal, gairebé sempre els de categories superiors, sense control públic, falsejant els salaris i generant diferències retributives. Amb la productivitat, es parteix d'un supòsit que és fals en la majoria de les Administracions Públiques com és l'objectivitat de les avaluacions o els barems de mèrits. Són comptades les excepcions. La promoció professional, les retribucions i la mobilitat voluntària estan més vinculades a xarxes clientelars, a l'acumulació de títols, treballs o coneixements memorístics –amb escassa relació amb el treball real–, que al rendiment i capacitat demostrats efectivament.

◆ Més contradiccions

El document pretén mantenir un equilibri impossible entre afirmacions i propostes contradictòries: Es constata la temporalitat però es tanquen camins per a frenar-la; es constata la descentralització administrativa viscuda en els últims 25 anys i es proposen mesures centralitzadores; es planteja la transparència i l'objectivitat i es pretén deixar les decisions en mans de qui ostenten responsabilitat política en les administracions públiques; es vol evitar l'arbitrarietat en la promoció i els salaris i es proposa la productivitat com concepte retributiu.

El preu de la construcció dels col·legis es dispara, però la Generalitat no vol una comissió d'investigació

CIEGSA en flames

La Generalitat va crear el 2001 l'empresa Construccions i Infraestructures educatives S.A. (CIEGSA) amb l'objectiu de finalitzar el mapa escolar dels centres escolars publicats pel Partit Popular el 1996. STEPV-IV va criticar des del primer moment CIEGSA, un instrument concebut per a servir a la privatització encoberta de la gestió de la construcció de centres de la pròpia Conselleria de Cultura i Educació. Aquesta empresa ha aplicat una gestió totalment opaca, des de les contractacions del personal directiu i els arquitectes fins les adjudicacions de les obres i els seus pressupostos milionaris. El seguiment que les Corts Valencianes han intentat realitzar a la gestió de CIEGSA en tots aquests anys ha esdevingut una missió impossible per la falta d'informació completa i transparent i per l'oposició del PP a crear una comissió d'investigació.

Aspecte de l'entrada del IES Pla del Quint en Mislata. / BEGOÑAPÉREZ

Denúncies en la premsa

Les denúncies publicades en els mitjans de comunicació parlen d'uns costos de construcció que són tres vegades els invertits per altres comunitats autònomes. Mentre que a Castella i Lleó, Extremadura, Galícia o Andalusia el preu mitjà d'un col·legi de tres unitats d'Infantil i Primària és d'1,21 milions d'euros, a CIEGSA li costa 2,9 milions. El desgavell es repeteix en la construcció d'instituts: el preu mitjà en altres comunitats és de 3,3 milions, mentre que al País Valencià el cost es dispara fins els 5,25 milions d'euros. A aquests preus s'han d'afegir els sobrecostos, atés que per a

agilitzar es liciten els centres amb el pressupost del projecte bàsic, una xifra que va incrementant-se a mesura que el projecte va materialitzant-se.

Els centres finalitzats amb eixos costos tampoc no satisfan els usuaris, bé per la funcionalitat dels espais –de vegades inadaptats a les necessitats reals–, bé perquè els costos de manteniment d'alguns materials i la seua disposició constructiva encareixen les despeses de manteniment i neteja de les instal·lacions.

El pitjor és que CIEGSA, a pesar de la important inversió realitzada, no ha aconseguit el seu objectiu i ha incomplert la promesa electoral del PP, és a dir, acabar en 2003 la construc-

ció de centres previstos. En començar el curs 2004-2005 a la província de València hi

Es parla d'uns costos en les construccions educatives que tripliquen els invertits per altres comunitats autònomes

havia 139 projectes programats dels quals ara només n'hi ha 63 completament acabats, el que representa el 45,32% del total.

A Castelló hi ha 41 centres acabats, un 58,54% de les previsions. A la província d'Alacant els centres amb la construcció finalitzada representen únicament el 35,64%. En el conjunt del País Valencià només s'han construït un 45,72 % dels centres previstos en total.

Aquesta ineficiència empresarial no seria possible en el món privat perquè l'empresa estaria en fallida. Però la Generalitat per a salvar CIEGSA s'endeuta any rere any: en els pressupostos del 2005 l'empresa constructora disposa de 201 milions d'euros, un 48% menys que en 2004. El més greu és que en aquests anys s'han produït cessaments i relleus en la direcció de l'empresa adjudicatària dignes de traslladar als capítols més suggerents d'una bona pel·lícula del gènere negre. Dues mostres: Una. Es bota foc en el magatzem on es guardava l'arxiu d'expedients de les obres realitzades. Dues. Són assaltats i regirats els despatxos de les oficines de l'empresa, en el mateix centre de la ciutat de València.

Si tot això no fóra prou, en setembre de 2004 s'anuncia un nou programa d'infraestructures escolars, Creaescola, el qual preveu una inversió, en quatre anys, de més de 955 milions d'euros amb 275 "intervencions educatives", que en la seua major part també seran assumides per CIEGSA.

Per a fer front a les construccions educatives encara pendents STEPV-IV, que qüestiona íntegrament el model CIEGSA, exigeix a l'Administració el tancament de l'empresa i un retorn als procediments ordinaris de gestió dels recursos públics.

La Conselleria torna a imposar a la comunitat educativa el calendari per al curs 2005/06

ALL-I-OLI

La Conselleria de Cultura, Educació i Esport ha presentat un calendari escolar per al curs 2005/06 el qual ha sigut rebutjat pel Sindicat en no haver-se negociat amb la representació dels treballadors i les treballadores. Les crítiques de l'STEPV-IV se centren en tres eixos: l'establiment de 175 dies lectius en secundària i de 179 dies als centres d'infantil i primària; l'augment de la càrrega de treball del professorat que provocarà l'inici i la finalització de les classes i que generarà problemes organitzatius als centres; la retallada aplicada a l'autonomia dels centres educatius per impedir-los fixar un model de jornada escolar més adient a la pròpia realitat educativa i social. A través d'un comunicat adreçat a l'opinió pública, el Sindicat explica que amb l'actitud unilateral que manté l'Administració "s'ha tornat a perdre una nova oportunitat per a iniciar un debat social entre tots els sectors de la comunitat educativa valenciana".

Calendari per a 2005/06

En Educació Infantil i Educació Primària, les activitats escolars començaran el 9 de setembre de 2005 i acabaran el 21 de juny de 2006.

En Educació Secundària Obligatoria, Formació Professional i Batxillerat, s'iniciaran el 16 de setembre de 2005 i finalitzaran el 22 de juny de 2006.

En Ensenyances Artístiques, d'Idiomes i Formació de Persones Adultes, començaran el 3 d'octubre de 2005 i finalitzaran el 28 de juny de 2006.

Les hores lectives seran 849 en Educació Infantil i Primària; un mínim de 1005 en els dos primers cursos d'Educació Secundària Obligatoria, afegint dos hores més setmanals en tercer i quart curs; segons la normativa vigent en el Batxillerat i cicles formatius de Formació Professional Específica, així com Música i de Dansa, l'Escola Superior d'Art Dramàtic, les escoles d'Arts i superiors de Disseny.

Els períodes de vacances del curs 2005/2006 seran:

a) Vacances de Nadal: des del 23 de desembre de 2005 al 6 de gener de 2006, tots dos inclusivament.

b) Vacances de Pasqua: des del dijous 13 al dilluns 24 d'abril de 2006, tots dos inclusivament.

Seràn festius, durant el curs escolar, els dies següents: 12 d'octubre, Dia de la Hispanitat. 31 d'octubre. 1 de novembre, Festa de Tots Sants. 6 de desembre, Dia de la Constitució. 8 de desembre, la Immaculada Concepció. 1 de maig, Festa del Treball.

(Resolució per la qual es fixa el calendari escolar, DOGV de 01/06/2005).

Representants consulars, del comerç i l'ensenyament adverteixen sobre el desfasament en l'estudi dels idiomes

La Comissió Europea adverteix sobre els dèficits de l'ensenyament de les llengües estrangeres en Secundària

ALL-I-OLI L'alumnat espanyol figura entre els europeus que menys idiomes estrangers estudien en l'ensenyament Secundari, segons es desprèn d'un informe sobre Educació publicat per la Comissió Europea. El 61,5% estudia només una llengua estrangera, mentre que el 37% cursa dos, i el 1,4% cap. Ningú no estudia més de dos idiomes. Per a aconseguir que s'estudien dos idiomes estrangers, la mitjana de llengües que s'imparteixen hauria d'augmentar un 25%. L'informe recomana l'obligatorietat de l'aprenentatge de dues llengües estrangeres per a evitar el monopoli de l'anglès. Un debat celebrat al

Club Diario Levante de València sobre les relacions econòmiques i culturals del País Valencià amb l'entorn europeu més pròxim va concloure amb la necessitat de prioritzar quatre eixos: atendre més al turisme i la mobilitat estudiantil; fomentar les relacions econòmiques i culturals; corregir la desmesurada presència lingüística i cultural associada a la llengua anglesa; respondre a les noves necessitats de formació, com ara la cultura humanística i l'estudi de les llengües europees.

En l'acte, organitzat per associacions de professorat de francès i italià, el Centre Alemany, l'Institut Francès, la

Conselleria d'Universitat i Empresa, la Universitat de València, les Cambres de Comerç i els consolats de França, Itàlia i Alemanya, es va destacar la importància de l'activitat turística amb aquests països i el fet que el 75% de les vendes del País Valencià al mercat exterior es produeixen precisament en l'entorn europeu.

Pel que fa a l'activitat educativa, la representant francesa va subratllar el fet que l'estat espanyol és el primer soci en la xarxa escolar francesa, la més important d'Europa. Espanya, primer traductor del món de llibres en francès, ha subscrit més de 300 acords universitaris en matèria d'investigació

però, malgrat la intensa relació econòmica i cultural, ha perdut la llengua francesa com a primer idioma estranger. Alemanya, va expressar la representació germànica, és el primer país exportador a Espanya i el desè país importador. Amb 110 milions de germanòfils, aquest idioma obri molts ponts en les relacions entre els països. Des de la part italiana també es va insistir en altres dades que subratllen el pes de l'entorn europeu en els intercanvis econòmics i culturals. STEPV-IV va ser l'única organització sindical present en l'acte. Cap representant de l'Administració educativa hi va assistir.

LA LOE EN EL CONSELL GENERAL DE L'ESTAT

Intervención de STEs-Intersindical en el Pleno del Consejo Escolar del Estado

Un compromiso social por la Escuela Pública

Augusto Serrano, Beatriz Quirós y José Luis López Belmonte

En este debate sobre el anteproyecto de la Ley Orgánica de Educación (LOE) es necesario hacer oír la voz de la mayoría de nuestra sociedad, la de quienes defendemos en todos los ámbitos que la educación es un derecho universal que el Estado debe garantizar a todas las personas que residen en nuestro país. Y por ello, STEs-i manifiesta su preocupación extrema ante las posiciones que están apareciendo en el marco de este debate. El hecho de que organizaciones que dicen defender a la escuela pública asuman planteamientos propios de las patronales –contrarios incluso contra artículos de la Constitución en los que se garantiza el carácter público de la educación– es especialmente grave. La aprobación de una enmienda en la comisión permanente del Consejo Escolar del Estado (CEE) por la que se pasaría a considerar la educación como un servicio público y social es una aberración que abre las puertas de par en par a la privatización del sistema educativo. Es imprescindible que en la nueva Ley aparezca claramente reflejado este carácter de servicio público. De lo contrario, las consecuencias no se harán esperar.

Por la Escuela Pública

Nuestra Confederación viene defendiendo la necesidad de un compromiso social por la escuela pública. Este debate y el texto resultante debería ser la ocasión ansiada para llevar a cabo las promesas electorales del PSOE. Sería defraudar a millones de personas que esta Ley respondiera a criterios economicistas y no rompiera con los nefastos planteamientos recogidos en la Ley

de Calidad (LOCE). La derogación de dicha Ley y su sustitución por una nueva cuya inspiración fuera la defensa de la escuela de todos y todas –es decir, la Escuela Pública– y la apertura de un debate amplio sobre qué educación necesita nuestra sociedad, y sobre el currículum que deberían seguir nuestras alumnas y alumnos, eran y siguen siendo aspiraciones de la mayoría social que cambió el rumbo político de nuestro país hace poco más de un año.

STEs-i manifiesta su preocupación extrema ante las posiciones que están apareciendo en el marco de este debate

Las propuestas contenidas en muchas de las disposiciones de la LOE, lamentablemente, no van esa línea: reivindicaciones históricas del profesorado en particular y de la comunidad educativa en general no aparecen en el anteproyecto. Las enmiendas presentadas por STEs-i van pues en el sentido de que no es posible una educación democrática basada en la exclusión y en los privilegios. Y dado que la cuestión presupuestaria es fundamental para llevar a cabo cualquier reforma educativa, nuestra primera exigencia es la de una Ley de Financiación –no una memoria económica que ni siquiera ha sido presentada en tiempo y forma– que obligue a las

administraciones públicas a superar en el marco de la actual legislatura el secular atraso en cuanto a inversión educativa en el Estado Español. Al final de la misma se debe alcanzar un 7% del PIB en gasto educativo.

Esta Ley debe determinar cuáles son las prioridades de inversión educativa. Y éstas no pueden sino ir en la línea de incrementar los recursos destinados a la enseñanza pública, disminuir drásticamente las ratios, mejorar y construir centros públicos, dotarlos ampliamente de material y de personal docente y no docente, propiciar la gestión democrática y la participación de la comunidad educativa.

Por el contrario, el anteproyecto no rompe con la LOCE o con la LOPEGCE y sigue basándose en la jerarquización (mantenimiento del Cuerpo de catedráticos, profundización en las divisiones salariales del profesorado, implantación del salario por méritos derivados de evaluaciones realizadas por direcciones no elegidas democráticamente...) y el mantenimiento de los privilegios de las patronales de la enseñanza privada concertada.

STEs-i hace un llamamiento a todas las organizaciones vinculadas al mundo de la educación para hacer oír juntos nuestra voz para que la defensa de la Escuela Pública y la mejora de las condiciones laborales de las trabajadoras y trabajadores de la enseñanza pública y de la enseñanza privada formen parte de la nueva Ley y de las políticas educativas que se han de desarrollar en el estado español.

Representantes de la Confederación de STEs-i en el Consejo Escolar del Estado.

Medidas privatizadoras con el apoyo de algunos sindicatos

Organizaciones progresistas apoyan las propuestas de la derecha y la patronal

ALL-I-OLI En la negociación del anteproyecto de Ley, "hemos asistido a una ceremonia vergonzosa donde organizaciones de carácter progresista que dicen defender la Escuela Pública votaban sin el más mínimo rubor las propuestas más privatizadoras de la patronal y la derecha educativa. Otros sindicatos se integraron directa y absolutamente en el bloque más conservador, pero en este caso ya sabíamos que iba a ser así", señalaron los portavoces de la Confederación. Los representantes de los STEs afirman que "los mensajes que se trasladan al profesorado no coinciden en demasiadas ocasiones con lo que se vota, y en otras se confunden las medidas en defensa del profesorado de

la enseñanza privada con el apoyo directo a las propias empresas del sector".

Coincidencias con los STEs

"Hay, en definitiva, señala STEs-intersindical, una generalizada tendencia, con la excepción del Sindicato de Estudiantes y en parte de CEAPA, a aceptar que los centros deben ser dotados por igual, que en la planificación educativa entran todos y que no hay que potenciar a los públicos. Los mecanismos de control ni se huelen". A lo largo de los debates, un grupo significativo de las "personalidades de reconocido prestigio" coincidieron con los puntos defendidos por la Confederación de STEs.

Suport al professorat de Dibuix, Música, Cultura Clàssica, Tecnologia, Informàtica i Filosofia

El Sindicat reclama un currículum equilibrat i estable

ALL-I-OLI STEPV-IV ha manifestat el suport a les reivindicacions dels col·lectius de professorat de Dibuix, Música, Tecnologia, Informàtica, Cultura Clàssica i Filosofia que expressen la necessitat d'una reflexió profunda sobre el que cal que aprenguen els estudiants de primària, secundària i batxillerat. Per a aquests col·lectius és contradictori que es plantege una reforma educativa com l'actual, que ajorna la reflexió curricular per a posteriors desenvolupaments, mentre que es limita què i quan cal estudiar en aquestes etapes educatives. El Sindicat ha instat el Ministeri d'Educació a aprovar determinades mesures, entre les quals destaquen les següents:

- 1. Retirada de l'avantprojecte de Llei d'Educació (LOE)** els punts referits a la definició del currículum, especialment els que puguin limitar l'excés de plantejaments curriculars futurs i que estableixen una discriminació entre especialitats.
- 2. Configuració d'una educació integral** per a tot l'alumnat de l'Estat, cosa que implica –com es fa en altres països del nostre entorn– que el Ministeri establisca, mitjançant el debat i el consens amb els agents educatius, els coneixements i les destreses que ha d'adquirir l'alumnat i en quin moment se'n considera més adequat l'aprenentatge. Perquè això es plantege de manera adequada cal establir una comissió estatal del currículum que garantisca, deixant de banda els continguts concrets, els ensenyaments

fonamentals. Això permetrà assolir una formació integral i adequada a la personalitat, les capacitats i les destreses del conjunt de l'alumnat.

3. Oferta als joves adolescents d'una formació bàsica en matèries artístiques i tecnològiques, perquè l'educació estètica audiovisual i l'estímul de la creativitat són aspectes clau en la formació d'aquest alumnat.

4. Priorització del caràcter pràctic dels ensenyaments tecnològics i artístics (Dibuix, Música i Tecnologia) en l'ESO, i configuració de tallers amb menys alumnes per aula.

5. Resolució de la confusió provocada per l'avantprojecte de llei entre "assignatura comuna" i "de modalitat" en els distints batxillerats, especialment quant a l'estudi de la Filosofia.

6. Garantia de continuïtat en els actuals llocs de treball a tots els treballadors i les treballadores de l'ensenyament. STEPV-IV demana al Ministeri d'Educació que justifiqui de forma raonada i documentada les decisions curriculars que prendrà amb els arguments pedagògics i científics necessaris. En aquest sentit, el Sindicat considera que l'actual redacció de l'avantprojecte és insuficient. Per la seua part, els STE han presentat al Consell Escolar de l'Estat un conjunt d'esmenes que es poden consultar en el web de la Confederació.

LA LOE EN EL CONSELL GENERAL DE L'ESTAT

Las propuestas de STES-i

El conjunto de enmiendas presentadas por STES-i, más de 140, se puede sintetizar en tres grandes grupos:

◆ Compromiso social por la escuela pública

Para que la educación pública sea una prioridad para el Gobierno y se refleje, entre otras medidas, en una Ley de Financiación de la Educación que concrete una inversión en educación del 7% del PIB. La enseñanza pública, en la que se forma casi el 70% de la población escolar del conjunto del Estado, debe ser el eje vertebrador del sistema, por lo que todo el alumnado debe poder ejercer su derecho a matricularse en un centro público. Hemos defendido que se impida la discriminación que realizan determinados centros concertados en la admisión del alumnado, creándose comisiones de escolarización en cada ciudad que garanticen la pureza del proceso. Así mismo hemos defendido la gestión democrática de los centros públicos con el derecho de los consejos escolares de los centros a elegir a sus equipos directivos y el de la Administración a estar presente en el de los privados concertados que reciben dinero público.

◆ Compromiso social por una educación de calidad para todo el alumnado

Que incluya una drástica reducción del número de alumnos y alumnas por aula; que se completen las plantillas actuales de los centros con nuevos profesionales; una oferta suficiente de plazas gratuitas en educación infantil para cubrir toda la demanda existente; servicios de detección, prevención y recuperación de las dificultades en el aprendizaje desde Infantil y con actuaciones decididas en primaria, como forma de evitar que los problemas estallen en secundaria; equilibrio de las materias y asignaturas para que la formación sea completa e integral; desaparición del horario lectivo de las religiones confesionales, como plasmación de la aconfesionalidad del Estado y del derecho del alumno a no ser manipulado en su paso por la enseñanza.

◆ Compromiso social con el profesorado como elemento fundamental en el proceso educativo

La Confederación de STES ha propuesto que todo el profesorado pertenezca al mismo cuer-

po docente y que se permita su movilidad vertical y horizontal; que se mejoren sus condiciones de trabajo, y que se reconozcan las enfermedades profesionales.

Planteamos la disminución del número total del alumnado a tutORIZAR; la reducción del horario lectivo desde los 55 años sin disminución salarial; el derecho a la jubilación voluntaria a los 60 años; la estabilidad en las plantillas; el derecho a participar en la gestión del centro; unas retribuciones acordes con la función social de enseñar...

Proponemos un acceso diferenciado para todo el profesorado que lleve tres o más años prestando servicios como interino en la enseñanza pública, como única forma de solucionar el problema de este amplio colectivo.

Planteamos un apoyo decidido y claro al profesorado de la enseñanza privada concertada para que sus derechos laborales sean respetados por los empresarios y para que, caso de rescisión de contratos, su antigüedad se tenga en cuenta para trabajar en la enseñanza pública.

Enmiendas de la Confederación

◆ Escuela pública y privatización

– **Educación como servicio público.** Se aprobó la eliminación de la coletilla "y social", que abría la puerta a la privatización del sistema educativo.

– **Impulso a la escuela pública.** Se aprobaron enmiendas en las que STES-i plantea que la ley dé "un impulso decidido al sector público como eje vertebrador de nuestro sistema educativo" y que se tomen todas las medidas necesarias para que "todo el alumnado pueda escolarizarse en un centro público".

– **Privatización.** Con el voto del MEC y de sindicatos supuestamente progresistas –en contradicción con las enmiendas anteriores– se aprobaron numerosas enmiendas en las que se plantea avanzar en la privatización del sistema educativo: se propone una equiparación entre los centros y una mayor dotación de medios humanos y materiales a los centros privados concertados, sin ningún mecanismo de control.

– **Obligatoriedad y gratuidad y conciertos en Infantil.** Se aprobó con el voto en contra de STES-i.

– **Conciertos en FP.** Se pide su regulación. STES-i rechazó la propuesta.

◆ Currículo

– **Religión como asignatura.** Se rechazó la propuesta de que estuviera en el listado de materias de primaria, secundaria y bachillerato, así como que no se impartiera dentro del currículo escolar y que se derogaran los acuerdos con el Vaticano, esta última con el voto en contra de otros sindicatos "progresistas".

Se aprobó que no se planificara ninguna materia alternativa y se rechazó que la Educación para la Ciudadanía sea una asignatura, con la oposición ostensible de los representantes del Gobierno.

– **Música, Educación Plástica y Visual y Tecnología.** Presencia en dos de los tres primeros cursos sin pérdida de carga horaria. Se aprobaron propuestas de STES-i para evitar la reconversión de las plantillas de profesorado de secundaria y que reivindicaran una mayor presencia en el currículo de la ESO.

– **Informática.** Se impartirá con carácter obligatorio en uno de los tres primeros cursos y en 4º.

– **Filosofía.** Se rechazó la propuesta de STES-i, de una presencia mayor en bachillerato. Se rechazó la vuelta de la Ética a 4º.

◆ Acceso a la función pública y promoción

– **Acceso diferenciado profesorado interino.** Se rechazó la propuesta de la Confederación de STES-i.

– **Acceso del grupo B al A por concurso.** Se rechazó la propuesta de la Confederación

– **Titulación equivalente a Licenciatura, hacia el cuerpo único.** Se aprobó la propuesta de Licenciatura para todo el profesorado presentada por la Confederación.

◆ Democratización de centros

– **Elección democrática del director o directora.** Se aprobó la propuesta de la Confederación, con gran énfasis de la representación del MEC.

◆ Financiación

– **7% del PIB para Educación.** Se aprobó la propuesta de la Confederación.

– **Ley de Financiación.** Se mantiene la petición de dotar de una Ley de Financiación a la reforma planteada. Era una propuesta de los STES-i ya aprobada por la Permanente del CEE.

◆ Profesorado de enseñanza privada

– A propuesta de STES-i se aprobó que se considere falta grave el despido improcedente de un profesor o profesora y la homologación de las condiciones de trabajo con el profesorado de la enseñanza pública. La Confederación también defendió el derecho constitucional del profesorado a la libertad de cátedra frente al ideario de los centros privados concertados.

◆ Otras

– **Itinerarios.** Vuelven los itinerarios, aunque camuflados y sin este nombre. Se podrán establecer en 4º a través del agrupamiento de optativas.

– **Cursos para el paso a los Ciclos de FP.** Se aprobó la propuesta de los STES-i de no hacer cursos que preparen para la prueba, la prueba no debe existir y los cursos han de tener una evaluación continua.

– **Pruebas de septiembre en ESO.** Se realizarán en 4º y no en el resto de cursos.

– **Jubilación LOGSE.** Se aprobó la propuesta de STES-i de establecerla con carácter indefinido y de que desaparezca la condición de estar en activo en la fecha que se indica.

Els diners per a finançar la LOE són insuficients i consoliden la privatització de l'ensenyament

STEPV-iv considera inacceptable la memòria econòmica que acompanyarà la nova Llei d'Educació (LOE) i que va presentar la ministra d'Educació. En contra del criteri del Consell Escolar de l'Estat, que va demanar mesures perquè la despesa educativa se situara en 2008 entorn del 7% del PIB, el Ministeri continua sense tindre en compte la promulgació d'una Llei de finançament que obligue els governs a incrementar la despesa educativa, una exigència també demanada pel màxim òrgan consultiu en matèria d'educació.

Enfront de les agressions de la LOQUE, les mesures anunciades pel govern de Zapatero no defenen l'escola pública i continuen les polítiques neoliberals de l'anterior executiu. Per això, l'STEPV-iv fa una crida als responsables polítics perquè en el projecte de Llei se suprimeixi la transferència de fons públics a empreses privades –una tercera part del volum econòmic de la memòria–. El Sindicat exigeix l'adopció d'un model de gestió democràtica i d'una concepció del treball compartit, amb la perspectiva d'apostar sense reserves per l'escola pública.

Després d'analitzar la memòria econòmica, el Sindicat ha manifestat la seua disconformitat amb les mesures que ha plantejat l'Administració.

◆ **Concerts educatius.** Es pretén dedicar la quarta part de les quantitats destinades de la reforma educativa a "compensar la despesa en l'escolarització de l'alumnat d'entre tres i sis anys". Això vol dir que el govern opta clarament per la privatització del tram educatiu entre els tres i els sis anys. En declarar ara la seua gratuïtat, no existeix cap compromís de creació de places públiques, sinó la garantia de transvasament de fons a les comunitats autònomes per sufragar la concertació en aquest nivell no obligatori. El lliurament a les patronals de l'ensenyament concertat de grans quantitats de diners impedeix que aquesta partida es destine al reforçament de l'escola pública, l'única que garanteix l'escolarització de tot l'alumnat, independentment de l'origen i la residència. En comptes de derogar la Llei de qualitat (LOQUE) del Partit Popular, la mesura reforça el caràcter segregador i continuista de l'anterior govern.

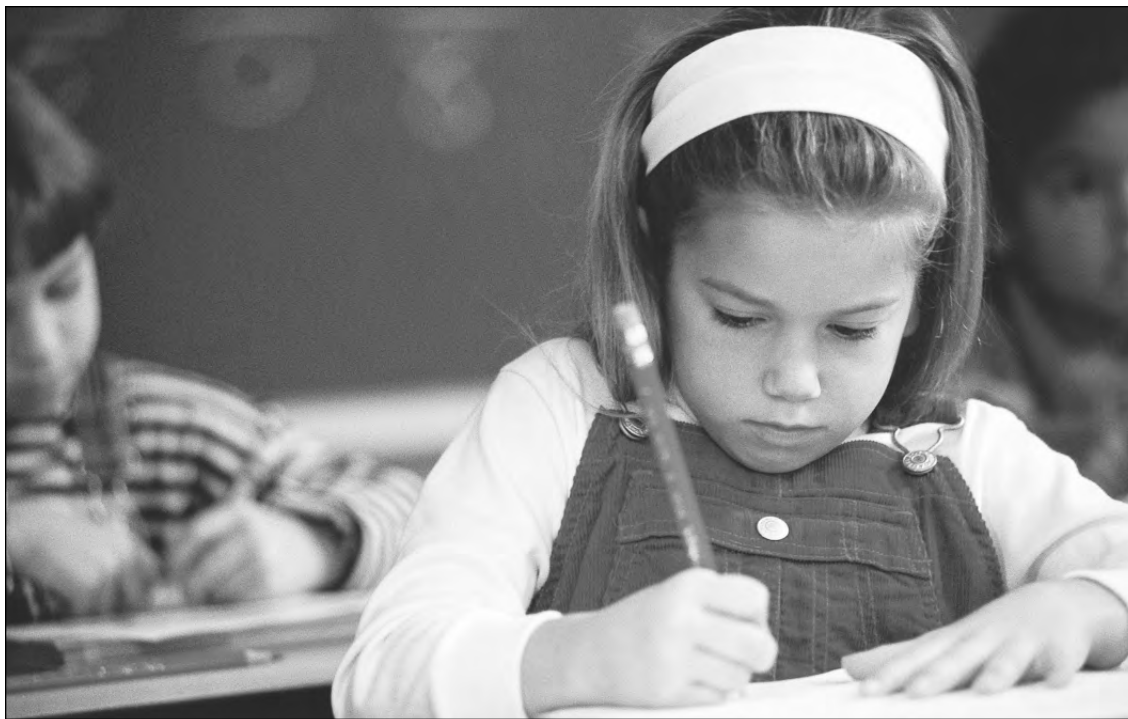
◆ **Beques.** La memòria no indica qui serà el destinatari de les beques. La indefinició pot suposar que aquests fons es dediquen tant a l'alumnat de centres públics com al dels privats, un criteri que seguirà reforçant la privatització dels trams no obligatoris.

◆ **Jubilacions.** És decebedor que el govern només es plantege la prorroga per quatre anys de les anomenades jubilacions LOGSE. Cal que aquesta mesura s'adopti amb caràcter indefinit, com va aprovar el Consell Escolar de l'Estat, a proposta dels STE.

◆ **Tutoris.** Les mesures que proposa l'Administració per millorar les condicions laborals del professorat, com ara el pagament de la tutoria, responen a una concepció competitiva i neoliberal de l'educació, quan el fet de ser tutor o tutora és inherent a la funció docent. El professorat de Melilla i Ceuta, a qui s'aplica aquesta mesura com una derivació de la LOQUE, ho ha rebutjat massivament perquè només serveix per a ampliar les diferències salarials, discrimina bona part del professorat i fomenta la competència entre docents. El Sindicat planteja destinar tres hores lectives per al professorat tutor, una mesura que seria efectiva, com s'ha vist en les comunitats que han aplicat la mesura.

◆ **Mèrits.** El pagament per mèrits derivat de l'avaluació "positiva" s'inscriu en la línia de reforçar la jerarquització i la submissió del professorat per premiar la fidelitat a les pautes de l'Administració vehiculades a través de la Inspecció educativa. No s'hi preveuen increments retributius generalitzats, anys sabàtics, reducció d'horari, jubilacions voluntàries per a majors de 55 anys o accés diferenciat a la funció pública per al professorat interí.

◆ **Atenció a la diversitat.** A les mesures de reforç i d'atenció a la diversitat, que juntament amb la construcció i els equipaments de centres públics haurien de representar una partida prioritària per a qualsevol projecte de progrés, es destina un ínfim 10% del total previst, a falta de conèixer els criteris dels governs autonòmics. No es preveu una reducció significativa del nombre d'alumnes per aula ni mesures per a garantir un lloc escolar públic a tot l'alumnat.

ARXIU

El Consell aplica els criteris economicistes de l'OCDE i ignora la pedagogia

El Sindicat rebutja la prova que ha dut a terme l'IVAQUE en escoles d'ensenyament primari

ALL-I-OLI
La prova d'avaluació general de diagnòstic portada a cap el 19 de maig en diversos centres del País Valencià confirma que el Consell està capficat a aplicar la llei de qualitat, tot i que aquesta disposició legal té els dies comptats. El Sindicat s'ha dirigit a l'opinió pública per afirmar que "aquesta no és la manera més idònia de fer una avaluació externa del sistema educatiu. Un examen d'aquest tipus respon a un enfocament de l'avaluació parcial que no té en compte ni els conceptes d'avaluació contínua ni els d'avaluació formativa".
"L'Administració valenciana imposa els criteris de qualitat proposats per l'Organització de Cooperació i de Desenvolupament Econòmic (OCDE) -una organització dirigida per economistes i no per educadors- amb els qüestionaris EFQM i les normes ISO, mentre que des dels esta-

ments pedagògics i científics se'n qüestiona la idoneïtat per a avaluar l'efectivitat del treball del professorat".

Segons el Sindicat, "la prova deixa oberta una sèrie de qüestions com són la utilització dels resultats, les accions posteriors dins dels centres, la matisació dels resultats en funció de la realitat de cadascuna de les aules, l'anàlisi dels resultats per part de la comunitat educativa i la posterior planificació de mesures correctores. En definitiva, la participació de la comunitat educativa en el procés educatiu".

"La correcció d'aquestes proves i la generalització que se'n preveu posteriorment, tant per part del Govern valencià com dins del marc de la nova Llei Orgànica d'Educació (LOE) -prosegueix el comunitat sindical-, qüestiona la dignitat del professorat i representa un atac frontal a la llibertat del professorat per a

realitzar el seu treball en funció de l'alumnat i no d'uns criteris externs".

L'STEPV exigeix "més inversions en educació i millores tecnològiques; l'aplicació de mesures educatives immediates: més professorat per atendre l'alumnat amb dificultats; normativa més pràctica i reducció de la burocràcia; actuació decidida en l'educació infantil i primària per tal de fer més progressos amb l'alumnat en ESO i batxillerat; descentralització, amb més recursos i l'impuls a la igualtat d'oportunitats; polítiques públiques actives per a millorar el nivell de lectura i progressos en càlcul i cultura científica; difusió d'experiències; millora del diagnòstic dels sistemes educatius -no fonamentat de manera exclusiva en el rendiment de l'alumnat-; avaluació a les pràctiques educatives i a la mateixa Administració".

Un atac a la professionalitat

El comunicat de l'STEPV-Iv argumenta que "el sistema adoptat per a la Generalitat per a l'aplicació de la prova representa un atac frontal a la professionalitat dels ensenyants, que han hagut de sotmetre's a la vigilància d'elements externs en un marc més semblant a l'antiga revàlida o a la prova d'accés a la universitat que a una avaluació de les xiquetes i els xiquets de set anys:
- Dues proves escrites de 50

minuts sobre llenguatge i matemàtiques i una altra d'oral, presentades en arxivadors lacrats de les quals no es podien fer cap còpia i que havien de ser retornades totes a uns correctors externs aliens al centre educatiu.
- Una prova tançada, única i estandarditzada per a tot l'alumnat implica que les autoritats educatives de la Generalitat accepten dues idees que ja estaven totalment superades en la Llei General d'Educació

(1970):

- L'estandardització del currículum i de les estratègies educatives emprades pel professorat.
- Els PCC, PEC i altres instruments que, tot i que de d'una forma tímida encetaven el camí cap a l'adaptació dels currículums a la realitat socioeducativa de l'alumnat, estan colgats amb una generalització que pretén aquest tipus de proves.
- Un currículum basat en conceptes que ignora la multiplicitat de fonts del

currículum i les diferents facetes de l'educació.

És incomprensible que xiquets i xiquetes a qui la societat demana que siguin respectuosos amb els altres, amb l'entorn, que no fumen ni beguen, que no maltracten les dones, que siguin bons conductors, consumidors responsables i solidaris, etc., siguin avaluats mitjançant una prova de matemàtiques i de llenguatge".

125 places segueixen sent designades arbitràriament per Conselleria

Un 30 per cent de les places dels CEFIREs eixen per primera volta a concurs des de 1997

ALL-I-OLI
Com a resultat de la pressió sindical, la Conselleria d'Educació va acceptar negociar la Resolució que convoca el procés de selecció per a la provisió de les assessoreries dels Centres de Formació i Recursos Educatius (CEFIRE). En el transcurs de les reunions amb els responsables de l'Administració, STEPV-Iv ha insistit en la necessitat de garantir un procés transparent i objectiu, ja que des de 1997 aquestes places s'han anat proveint de manera discrecional per l'Administració, sense convocatòries públiques ni control sindical. La signatura en febrer de 2005 del protocol de negociació ha facilitat la convocatòria de 56 places, és a dir, el 30% de les 181 places de la plantilla total dels CEFIREs.

STEPV-Iv ha manifestat la seua oposició a determinats punts de la convocatòria, atés que la Resolució s'emmarca dins del Decret 231/1997, de 2 de setembre, del Govern Valencià, una disposició que el Sindicat va rebutjar frontalment i que constitueix "un punt de partida viciat" perquè aquest no respon al seu model de formació permanent del professorat ni a un sistema de provisió dels llocs de treball amb garanties plenes. Tot i això, "les arbitriïtats i l'obscurantisme aplicats per la Conselleria en la gestió dels CEFIREs", senyala el Sindicat,

"haurien d'experimentar un gir per a obrir una nova etapa amb garanties de transparència i objectivitat en el sistema de provisió dels llocs de treball".

A pesar de les dificultats insalvables, el Sindicat ha intentat incidir en el redactat de la convocatòria i ha aconseguit que es modifiquen parcialment alguns aspectes. La proposta inicial de l'Administració pretenia perpetuar l'actual sistema de "provisió digital", per la decisió arbitrària i sense control de l'Administració.

Les pressions sindicals han aconseguit finalment que Conselleria incloga algunes propostes, entre les que destaquen els canvis introduïts en el barem que ha d'avaluar els mèrits del professorat aspirant a les assessoreries: l'entrevista és substituïda per la defensa del projecte; s'incrementa la importància de l'experiència docent; s'eliminen els apartats que beneficiaven els actuals assessors i assessores; es modifiquen les puntuacions globals de cada apartat. La negociació ha permès que els sindicats estiguen presents en els tribunals de valoració, amb veu, però sense vot.

La publicació en el DOGV de la Resolució que convoca el procés de selecció per a la provisió de llocs de treball d'assessoreries als CEFIRE era imminent en el moment de tancar l'edició.

Paralitzada per Conselleria la negociació sobre l'educació infantil

La problemàtica de les escoles infantils, reunida en una proposta que STEPV presenta a l'Administració

ALL-I-OLI
El Sindicat ha presentat una proposta per millorar l'educació infantil pública en la qual es considera el reconeixement d'aquesta etapa educativa i el dret de l'alumnat a rebre-la, el compromís de donar suport a la xarxa pública i de millorar i assegurar l'oferta de llocs escolars públics. La proposta d'acord convida la Generalitat a mantindre una disposició favorable a resoldre els problemes del sector, una actitud que s'ha de traduir en la promulgació, en un termini màxim de dos anys, d'una disposició legal -"un decret, o millor una llei"- que regule l'educació infantil i transforme en centres docents les escoles infantils de la Generalitat.

D'igual manera, el document elaborat pel Sindicat recull el compromís que ha d'acceptar l'Administració de presentar un pla de construcció i d'adequació d'una xarxa d'escoles infantils públiques pertanyents a la

Generalitat, una xarxa que possibilitarà i assegurarà una plaça escolar pública a l'alumnat d'aquesta etapa educativa. El Sindicat reclama, finalment, altres aspectes específics del sector, com ara l'adequació de les actuals instal·lacions al Reial Decret 1.004/91; dotació de plantilles suficients; reducció significativa de les ràtios; millora de les condicions laborals del personal; augment de la partida destinada a les despeses de funcionament; o dotació de recursos per als serveis complementaris.

La Conselleria d'Educació encara no ha satisfet les reivindicacions del Sindicat i s'ha limitat, simplement, a presentar una oferta sobre la plantilla de les escoles infantils públiques i una altra, molt limitada, sobre la plantilla d'infantil dels col·legis públics, dos aspectes puntuals que seran abordats en la mesa de negociació del 14 de juny, en la qual s'haurà d'abordar el conjunt de problemes del sector.

Els STEs exigeixen al MECD que regule l'accés diferenciat

ALL-I-OLI STES-Intersindical ha plantejat al Ministeri d'Educació una proposta per a solucionar la problemàtica del professorat interí del conjunt de l'Estat. Segons preveu la disposició addicional onzena de la LOGSE, la proposta demana incorporar un punt sobre ingrés i promoció interna:

"Accés diferenciat per al professorat interí. Les administracions educatives faran, junt amb la convocatòria d'un concurs oposició descrita en el punt anterior,

una convocatòria d'accés diferenciat per al professorat interí amb més de tres anys de serveis en les administracions educatives. En aquesta convocatòria la prova no tindrà un caràcter eliminatori". El Sindicat insisteix en la necessitat de posar fi al greu problema que pateix més del 20% de la plantilla del professorat que té un lloc de treball en precari i que l'Administració educativa aplique als seus treballadors i les seues treballadores el mateix criteri que imposa a les empreses privades.

Compensatòria continua sense rebre els diners del curs passat

ALL-I-OLI Educació no ha lliurat encara als centres bona part de les dotacions econòmiques corresponents al curs 2004/05 per a activitats d'acció compensatòria. El retard suposa una acumulació de dos quadrimestres pendents de pagament, uns 260.000 euros només a la demarcació de València. Els principals afectats són els centres d'acció educativa singular (CAES), que escolaritzen alumnat immigrant, alumnat de minories ètniques i població més desfavorida, a més dels centres i les localitats amb importants concentracions d'immi-

grants. També estan afectats els col·legis rurals agrupats (CRA), centres amb alumnat de pobles menuts que necessiten mitjans de compensació educativa per raons d'aïllament geogràfic i dispersió, entre d'altres.

En els últims anys s'experimenta un increment dels centres amb projectes adaptats a la nova realitat mentre que les subvencions oficials es mantenen en xifres desfasades i arriben tard, una situació que s'agreuja en molts casos per la manca de pagament puntual de les quantitats assignades per despeses de funcionament dels centres.

Les llicències, 'pendents d'un informe d'Hisenda'

ALL-I-OLI "Des del gener de 2005, la convocatòria de les llicències per estudis resta pendent de l'informe econòmic de la Conselleria d'Economia i Hisenda". Això és el que afirmen fonts oficials de l'Administració educativa valenciana, les quals indiquen que les places no es convocaran enguany, si Educació no disposa en unes setmanes de l'informe d'Hisenda". Les llicències per estudi no es convoquen des de 1997, incomplint de manera rei-

terada la promesa de convocar llicències per estudis. Per això, STEPV-Iv denunciarà i exigirà les pertinents responsabilitats a l'Administració, en cas que no complisca els compromisos adquirits. L'ajornament reiterat de la convocatòria de llicències per estudis "es un fet imputable per complet a la incompetència que demostren els responsables de l'Administració valenciana, tant els d'Educació com els d'Hisenda", afirma el Sindicat.

Elx: dos línies, dos centres

El Secretariat Comarcal de l'STEPV-Iv del Baix Vinalopó ha acordat manifestar la seua posició davant l'adscripció del CP Miguel Hernández a l'IES Pere Ibarra, d'Elx, i ho fa encara que al llarg d'aquest procés, com en altres, tots els representants del Consell Escolar Municipal han mantingut una única veu quan s'ha arribat a un acord consensuat.

Ho fem ara per expressar públicament la mateixa que posició que hem mantingut des que vam tindre coneixement del document sobre Arranjament Escolar presentat per Conselleria en gener.

STEPV-Iv considera que l'alumnat de primer cicle d'ESO ha d'eixir dels centres de

Primària quant abans i en les millors condicions de garantia de recursos i serveis educatius que li exigim a les administracions.

Per això, l'alumnat d'ESO del CP Miguel Hernández ha d'eixir el curs pròxim i hauria de ser una línia a l'IES Pere Ibarra i una altra a l'IES de la zona, on ens consta hi ha algun IES que pot rebre-los. De la mateixa manera que ocorre amb l'alumnat del CP Luis Chorro que ha estat adscrit a l'IES Cayetano Sempere i de la mateixa manera que ha vingut ocorreguent en anys anteriors i en totes les zones d'Elx fins arribar a la xarxa final.

Secretariat Comarcal STEPV Baix Vinalopó.

Concentració sindical de suport al professorat interí davant la Generalitat / S. ESTAÑÁN

Des de 1997 el Consell no convoca permisos per al professorat

El Sindicat presenta una alternativa exhaustiva al nou sistema de borses d'interins de l'Administració

ALL-I-OLI Conselleria ha presentat una proposta de reforma de les borses que ha provocat la resposta del Sindicat. STEPV-Iv considera que "la negociació ha de permetre l'extensió a tot el professorat interí el dret a la restricció de província -cal estudiar també l'extensió a àmbits geogràfics inferiors-, sense que s'agrupen comarques de circumscripcions diferents". La posició del Sindicat pretén reduir les renúncies del professorat convocat segons un mecanisme "ràpid, sense desplaçaments llargs ni borses sobredimensionades amb professors que no opten a un lloc de treball". Les borses, continua el Sindicat, "han de romandre obertes o permetre cada any l'obertura durant un termini que permeta incorpo-

rar el professorat en desocupació, i evitar que les borses s'acaben".

El Sindicat estima que la proposta de l'Administració és insuficient, ja que no contempla la millora de les condicions laborals del professorat interí. En aquest sentit, la nova regulació de les borses ha de servir, insisteix el Sindicat, per a "garantir que cada interí treballa el mateix temps que va treballar, com a mínim, el curs anterior i que es permeta l'accés íntegre al sistema vigent per al funcionari de permisos, llicències, reduccions de jornada, excedències, permutes i vacances, permís per maternitat, acolliment o adopció, i al gaudi de les vacances reglamentàries". A més, STEPV-Iv defensa que el professorat en situació d'interinitat ha de gaudir

del dret al canvi de lloc de treball quan la situació ho justifique i a la percepció dels sexennis, per ser un complement vinculat a la formació, i a les nòmines de juliol i agost, si s'ha treballat un mínim de cinc mesos i mig per curs. El Sindicat exigeix també l'establiment d'un pla específic de formació en valència per al professorat sense titulació i l'accés als plans de de l'administració valenciana. La proposta assenyalava que els contractes d'interinatge han de tindre una durada mínima de sis mesos, o estendre's fins al 30 de juny. Finalment, s'ha de contemplar la possibilitats de formalitzar la prorroga del contracte, "si el professor o la professora són cessats en els cinc dies lectius anteriors a les vacances de Nadal i Setmana Santa.

La nova proposta de Conselleria

Cada any, abans de les adjudicacions de juliol, la Conselleria d'Educació publicarà les borses de treball per especialitats, on apareixeran relacionades de manera ordenada les persones amb serveis prestats, les que han aprovat alguna fase de oposició de l'any anterior i, finalment, les inscrites en borses de cursos anteriors, sense serveis. La borsa tindrà un caràcter exclusivament autonòmic en totes les especialitats i la no acceptació del lloc de treball suposarà l'exclusió de la borsa en totes les especialitats, tret que, prèviament a les adjudicacions de juliol, se sol·licite permís anual per motius justificats com ara la cura de fills o persones majors, el patiment de violència de gènere, les beques d'estudi, l'acompliment de càrrec públic o la malaltia crònica.

Quant a la provisió de substitucions i reduccions de jornada, els i les mestres integrants de borses que no obtinguen una adjudicació de vacant podran triar una o més zones -se n'estableixen quatre per província- i el professorat de secundària una o més províncies. Realitzada l'elecció, la no acceptació del lloc de treball comportarà l'exclusió de la borsa en totes les seues especialitats, excepte en cas de causa mèdica justificada. L'excepció s'estén -només es pot fer una vegada- al professorat interí amb serveis previs que en formalitzar l'elecció sol·licite quedar inactiu per al curs següent.

Quan una zona o província esgoti la borsa de treball, el centre docent podrà proposar la contractació d'una persona per a cobrir el lloc, iniciant-se alhora l'o-

bertura d'una borsa d'urgència per a aquesta zona o província, sense excepcions a l'acceptació per al curs en vigor. Si, a pesar d'això, no es poguera cobrir el lloc, l'administració podrà, excepcionalment, seleccionar persones de zones o províncies limítrofes. Sempre amb l'acord dels sindicats, Conselleria podrà adjudicar directament llocs propers al domicili habitual al professorat interí amb mobilitat molt reduïda. A més, per als llocs de difícil provisió, l'administració pot disposar fórmules que permeten la continuïtat del docent interí en el mateix lloc fins a la seua provisió reglamentària o amortització. El document de Conselleria incorpora també una referència al Decret sobre llicències, el qual permet al professorat interí participar en activitats

La Mesa sectorial de Persones Adultes aborda els temes pendents

Satisfacció sindical per l'aprovació de les Ordres que regularan els centres d'FPA

ALL-I-OLI L'Administració ha presentat als representants del professorat l'Ordre que modifica la composició per unitats dels centres públics de Formació de Persones Adultes (FPA) i l'Ordre que relaciona els llocs de treball existents. Els representants de la Conselleria d'Educació han mencionat les esmenes plantejades a la Mesa Tècnica del 10 de maig, entre les quals destaquen la correcció de la plantilla de Picassent, pel trasllat d'una unitat a Silla, i la inclusió de l'especialitat d'educació primària en l'atribució d'especialitats del cos de mestres als tres camps de coneixement del primer nivell del Segon Cicle (Annex VII del projecte d'ordre de llocs de treball), una esmena presentada per l'STEPV-iv. Tots els sindicats han valorat favorablement l'avanç que suposa l'aprovació unànime de les dues disposicions legals pel que respecta a l'estabilitat de les plantilles. Per requeriment del Sindicat, la Mesa Sectorial va tractar altres temes del sector pendents de regulació.

◆ **Adscripció del professorat de primària a les noves especialitats de l'FPA.** L'Administració informa que es realitzarà durant el primer trimestre del curs 2005/06 i es procedirà a la realització del concurs intern. Posteriorment, les vacants de primària i de secundària s'incorporaran al Concurs General de Trasllats posterior. L'Administració es mostra contrària a la convocatòria d'un concurs específic.

◆ **Provisió de personal d'administració i serveis.** A aquesta reclamació reiterada de l'STEPV-iv, la Direcció General de Personal informa que presentarà una proposta a Funció Pública per dotar almenys els centres més grans.

◆ **Elaboració del Reglament dels centres d'FPA.** L'Administració manifesta el seu acord amb l'elaboració del

Reglament Orgànic i Funcional (ROF) i informa que presentarà un esborrany al Consell de la Formació i que ho negociarà durant el curs 2005/06.

◆ **Transferència del professorat de la Diputació de València.** Conselleria afirma que no té cap problema en assumir la transferència. El procés entre Conselleria i Diputació està avançat, però calen més concrecions.

◆ **Autorització dels centres municipals.** El procés, segons Educació, està "bastant avançat" i s'està comunicant als ajuntaments les unitats autoritzades. Falta per ultimar l'estudi de la documentació dels centres que han sol·licitat el segon nivell del Segon Cicle. Encara que el conveni es signe posteriorment, hi ha l'objectiu que els nivells sol·licitats entren en funcionament en setembre de 2005.

◆ **Malestar en ajuntaments.** El Sindicat ha manifestat el malestar d'alguns ajuntaments pel que fa al compliment dels requisits sobre infraestructures a fi d'aconseguir l'informe tècnic favorable. També ha traslladat la preocupació dels Consistoris en desconèixer si el curs 2005/06 comptaran amb l'autorització per impartir el segon nivell del Segon Cicle. A la demanda de l'STEPV-iv de prorrogar les autoritzacions actuals, els representants de l'Administració han manifestat la dificultat de modificar el Decret 207/2003 i la impossibilitat de donar una resposta immediata. Resta pendent una reunió amb la sots-secretaria per a abordar la moratòria. El Sindicat també ha presentat un escrit amb els criteris que haurien de contemplar-se en l'elaboració del futur ROF dels centres d'FPA; una proposta de reducció horària per als òrgans unipersonals, de coordinació pedagògica i altres tasques; i una proposta de dotació de personal administratiu per a aquests centres.

L'amiguisme i clientelisme, criteris bàsics per a captar nou personal

Una inspecció educativa sense rumb

El Servei d'Inspecció Educativa està parat i ben parat. Des de l'arribada del Partit Popular al Consell, el 1995, s'han oblidat les denúncies sobre les actuacions dels governs anteriors i s'ha empitjorat el funcionament del Servei, que no s'ha professionalitzat com prometia el programa electoral del PP. La Inspecció segueix funcionant sense disposar d'una legislació adequada a la Llei Orgànica de la Participació, l'Avaluació i el Govern dels centres (1995), perquè el decret regulador en vigor es remunta a 1992. Així, l'Administració pot fer i desfer sense disposar d'una normativa reguladora de la Inspecció en la qual emparar-se, més enllà de la llei orgànica citada. En l'etapa dels governs socialistes en la Generalitat, el principal partit de l'oposició va criticar que l'Administració instrumentalitzara la Inspecció per facilitar llocs de treball a amics i persones afins, però el clientelisme ha continuat presidint l'actuació dels actuals governants. Regidors municipals i familiars de responsables polítics són ingressats en la nòmina de la Inspecció Educativa sense concurs de mèrits ni publicitat ni igualtat en les possibilitats

d'accés per a la resta de funcionaris docents.

El País Valencià és l'única comunitat autònoma en la qual l'Administració designa lliurement funcionaris per ocupar uns llocs que no estan catalogats com de lliure designació i haurien de cobrir-se per concurs oposició. En altres llocs, s'estableixen borses de treball amb les persones que han aprovat en convocatòries anteriors algun dels exercicis de l'oposició a la Inspecció. En altres casos, s'estableix un concurs públic de mèrits per accedir a una borsa de treball que es manté fins a la següent convocatòria d'oposicions.

Nomenaments arbitraris

En 2002 es va convocar al País Valencià una oposició i hi ha una relació d'aspirants que van superar algun exercici, però l'Administració prefereix continuar la seua política de nomenar arbitràriament altres funcionaris presumptivament afins a les directius de l'actual Conselleria i que en molts casos incompleixen els requisits legals, com ara no acumular cinc anys de serveis com a funcionari de carrera.

El sistema de provisió d'aquests llocs ha evolucionat des de la consideració d'"ins-

pectors extraordinaris" –segons disposa un decret de 1992, pràcticament derogat– a un model de comissió de serveis que, per no vulnerar la Llei de Funció Pública Valenciana, obliga a canviar el nombre dels llocs de treball dels funcionaris perquè no superen el temps màxim de permanència en situació de comissió de serveis. En els darrers 15 anys, la Generalitat només ha convocat un concurs oposició amb 55 places. En l'actualitat, el 24% de la plantilla d'aquest Servei està en situació provisional.

Convocatòria d'oposicions

STEPV-iv denuncia la situació en què es troba la Inspecció Educativa i la falta de solucions normatives que haurien de concretar-se en la negociació d'un decret que regule l'organització i el funcionament del Servei i exigeix la convocatòria d'una oposició que permeta cobrir la totalitat de les vacants actuals, atès que l'oferta d'ocupació pública per 2005 es limita a 18 llocs. Així mateix, el Sindicat exigeix la regulació del procediment públic per a les substitucions en les places vacants fins a la següent convocatòria d'oposicions.

Distribució de la Inspecció Educativa per Serveis Territorials

	CISAE	Accés 1990	Accés 2002	Comissions de servei	Total
Alacant	10	5	14	7	36
Castelló	2	3	5	4	14
València	6	14	24	16	60
Serveis Centrals	1	-	4	1	6
Totals	19	22	47	28	116
Percentatges	16,38	18,96	40,51	24,14	

Conselleria no incorpora les places a les vacants del concurs de trasllats

Les comissions de servei de llocs de Secundària en centres d'FPA segueixen adjudicant-se de manera arbitrària

ALL-I-OLI La Conselleria d'Educació ha publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat* la convocatòria de places del Cos del Professorat de Secundària en centres de Formació de Persones Adultes (FPA). Aquestes places en comissió de serveis es convoquen, segons afirma l'Administració, "per a dotar d'un procediment d'adscripció amb caràcter excepcional a llocs de treball de nova creació". En el desè aniversari de la Llei 1/1995, d'FPA, els responsables d'Educació són incapaces de regular normativament la consolidació de les plantilles d'aquests centres.

Un any més, Conselleria reco-

rra al sistema transitori de comissions de servei per a cobrir tots els llocs dels centres d'FPA del Cossos de Professorat de Secundària. Aquesta convocatòria substitueix el sistema ordinari del concurs de trasllats per un model d'adjudicació de places sense garanties de transparència i publicitat. Amb les comissions de servei el professorat ha de presentar una documentació exhaustiva de mèrits i justificants, però desconeix el barem, els criteris de selecció i els integrants de la comissió de selecció nomenada discrecionalment per Conselleria per a estimar o desestimar les sol·licituds. D'aquesta manera, el sistema esdevé un

procés totalment opac en el qual la decisió lliure dels responsables polítics segueix provocant entre els sol·licitants sospites justificades de clientelisme. D'altra banda, la persistència de aquest model impossibilita l'estabilitat dels equips educatius dels centres.

STEPV-iv ha exigint la supressió de les convocatòries de comissions de serveis en les condicions actuals. "L'Administració, indica el Sindicat, ha de negociar amb els representants del professorat el tancament de les plantilles de Secundària en els centres d'FPA per tal que aquestes places s'ofereixen com a vacants en els concursos de trasllats".

Cullera, 6, 7 i 8 de juliol de 2005

Escola d'estiu de Formació de Persones Adultes: educands i educadors

IES Blasco Ibáñez
C/ Replà de Sant Antoni, s/n. CULLERA

Creuant les fronteres educatives
Propostes crítiques des del currículum de la Formació de persones adultes

Inscripcions fins el 9 de juny

Noguera, 10 • Xàtiva 46800
962 28 74 16*
962 28 74 19

crec@dva.gva.es
www.dva.gva.es/crec
www.crec.info/

Amb el patrocini especial de la IMESA d'EIS AgenTs SoCialS per la FPA

Leslie Toledo

organitzadora del I Fòrum Social Ibèric per l'Educació

“Els fòrums fan reviscolar la possibilitat de la utopia”

“M'agrada viure amb el benestar d'ací, però no vull perdre la il·lusió per transformar el món que tenia allí”. Leslie Toledo (Brasil, 1963), professora, llicenciada en Filologia i especialista en literatura brasilera, fa tres anys que viu a València, però segueix lamentant “els protagonismes i les rivalitats” que

observa sovint entre persones i organitzacions d'esquerres, un comportament que, assegura, “és molt distint del l'Amèrica Llatina, on hi ha pràctiques socials i polítiques superadores”. Toledo va ser assessora de la Secretaria d'Educació de l'Ajuntament de Porto Alegre i va participar intensament

en les primeres edicions del Fòrum Social Mundial (FSM) de Porto Alegre i en la creació del Fòrum Mundial d'Educació (FME). Ara pertany al comitè organitzador del primer Fòrum Social Ibèric d'Educació (FSIPE) que se celebrarà a la tardor a la ciutat andalusa de Còrdova.

RAFA MIRALLES

¿Quin és exactament el sentit dels fòrums?

Són espais per a debatre i compartir pràctiques amb les propostes més innovadores. Els fòrums visibilitzen la globalització contrahegemònica i solidària, i afavoreixen el coneixement i la pràctica d'experiències alternatives. En aquest sentit, serveixen per a articular les forces i els moviments convençuts que un altre món és possible, i fan reviscolar la possibilitat d'una utopia viable, com diria Paulo Freire.

¿Com va viure el pas per la Secretaria d'Educació de l'Ajuntament de Porto Alegre?
En 2001, la Secretaria d'Educació i l'Ajuntament estava molt compromesa amb el Fòrum. Jo representava la Secretaria en diverses actuacions, entre les quals hi havia el projecte d'assentament d'unes *favelas* ubicades al llit d'una avinguda fluvial on residien vora de 400 famílies molt humils.

¿S'han sentit les veus dels mestres en els fòrums de Porto Alegre?

El primer FSM va ser un èxit rotund i, de fet, l'educació i els educadors van estar presents a tot arreu, però l'eix educatiu no ocupava un espai específic en els debats. Per aquesta raó, un grup de persones vam considerar que calia impulsar un espai específic, el Fòrum Mundial d'Educació (FME), on hi ha hagut 60 països representats. Solc dir que l'organització d'aquell primer fòrum educatiu s'assemblava a un procés de gestació. Van ser nou mesos intensos dedicats a preparar l'esdeveniment.

Que culminaren amb un part i una criatura molt saludable...

Els organitzadors de l'FME patíem molta ansietat, però teníem moltes ganes. Érem gent molt diversa i plural que, davant del pensament únic, demostràvem estar ben vius i amb ganes de transformar la societat. L'FME ha presentat una proposta política nítida, un model d'educació que aposta sense reserves per l'emancipació social.

Els fòrums fan visibles la globalització contrahegemònica i solidària, i afavoreixen les alternatives

Leslie Toledo. /JORDI BOLUDA

Fòrum Social Ibèric per l'Educació (FSIPE)

Del 29 d'octubre a l'1 de novembre de 2005
Universitat de Còrdova.
Còrdova, Andalusia

¿Quina educació per a quina societat?
Educació i ciutadania /
Educació i globalització /
Diversitat i igualtat /

L'educació com a dret

Participants: Associacions, federacions, confederacions, educadors i educadores, entitats culturals, escoles, estudiants, fòrums socials, instituts, mares i pares, moviments de renovació pedagògica i moviments

pedagògics, moviments socials, organitzacions no governamentals, plataformes, xarxes, sindicats, universitats, altres organitzacions, persones interessades.

Més informació:
www.fsipe.org

¿Quines propostes va aprovar aquell fòrum?

Més que fer propostes, en la primera edició vam reflexionar sobre l'educació en un món globalitzat, el tema que va presidir tots els debats. Ens enfrontàvem aleshores amb una realitat desarticulada que, tanmateix, ens mostrava que una altra educació era possible.

¿Què s'ha fet des de llavors?

El 2003, en el marc del Fòrum Social Mundial es va celebrar un segon fòrum específic sobre educació i transformació social, i el 2004 s'ha constituït la

plataforma mundial de lluites on convergeixen distints moviments i organitzacions de famílies, d'estudiants i de treballadors i treballadores de l'ensenyament, docents i no docents d'arreu del món.

¿Hi ha hagut algun eix central en els debats?

La mercantilització de l'educació i els processos accelerats de privatització de l'ensenyament públic, sens dubte. En alguns llocs de l'Amèrica Llatina i Àfrica, per exemple, l'ensenyament té encara mancances greus, com ara la impossibilitat d'accés de la població als ensenyaments bàsics, especialment les xiquetes. Ara hi ha una debat sobre la conveniència de convertir el deute extern en una font de recursos per a l'ensenyament.

¿Què enyoreu del Brasil?

Sempre dic que m'agradaria endur-me al Brasil tot el benestar material i afectiu que tinc a València i dur-me d'allà les ganes d'ensenyar i de construir un moviment transformador. Al Brasil, un professor de secundària que fa entre 20 i 30 hores de classe a la setmana cobra 150 euros mensuals i per a tindre un salari digne ha de treballar entre 40 i 60 hores, incloent-hi dissabtes. Aquests condicions dificulten la participació dels docents en processos de forma-

¿Quines diferències observeu en l'activitat sindical?

La meua vida sindical allà va transcórrer en un sindicat dins d'una confederació nacional de treballadors i treballadores de l'ensenyament i que, al seu torn, està afiliat a la Central Única dels Treballadors. Per això, des queestic ací no em deixa de sorprendre la dificultat que hi ha per a aconseguir la unitat entre les diferents organitzacions, un fet que arriba a incomodar-me.

En les mobilitzacions del Brasil hi ha una dinàmica molt participativa...

És una altra diferència. Aquests dies precisament arriba a Brasília una marxa de més de 12.000 persones que exigeixen una reforma agrària. La gent del Moviment dels Agricultors Sense Terra (MST) i altres organitzacions han recorregut junts més de 200 quilòmetres, també dones i xiquets. S'han organitzat de forma modèlica i fins i tot els més menuts han seguit en els campaments la seua escolarització en una mena d'aules itinerants, una autèntica escola de ciutadania. És un contrast de situacions que encara em costa d'entendre.

Des que arribeu ací no heu deixat de treballar en l'extensió dels fòrums que naixen a Porto Alegre...

El 2003, quan l'FME s'estructura, m'integre en la Secretaria del Consell Internacional i des de Brasil em proposen que em dedique a difondre els treballs a Europa. Aquest procés coincideix amb el projecte de descentralització previst per l'FSM.

¿Com van eixos treballs?

Vaig tindre dificultats al principi, potser en part pel desco- neixement de la complexitat de les realitats nacionals de l'estat espanyol. Finalment, però, em vaig obrir un camí. Amb organitzacions de Portugal hem proposat la construcció del Fòrum Social Ibèric per l'Educació (FSIPE) i hem fet una crida per tal de constituir el Fòrum Social per l'Educació (FSE) al conjunt de l'estat espanyol.

Ningú no sap que a Portugal hi ha un moviment pedagògic amb 40 anys d'història que aglutina més de 3.000 docents.

Conselleria incompleix els compromisos adquirits amb les organitzacions sindicals

ALL-I-OLI
"La Conselleria d'Educació incompleix els acords amb els sindicats i manifesta una deixadesa que perjudica greument el sector. S'està entrebancant el procés negociador perquè s'impedeix aplicar els acords signats i millorar les condicions laborals de les treballadores i els treballadors dels centres concertats", afirma un comunicat del sector d'ensenyament privat de l'STEPV-Iv.

En l'addenda signada pel juliol de 2004, Educació es va comprometre a convocar la comissió de seguiment abans de

finalitzar l'any, amb l'objectiu de tractar els temes més importants d'anteriors addendes i que encara estan pendents de resolució. Tanmateix, la convocatòria es va materialitzar pel febrer de 2005. Des d'aleshores la Conselleria no ha formalitzat cap nova convocatòria.

En la reunió del febrer, es va establir una prioritat de temes, entre els quals destaca l'anàlisi i les propostes de noves mesures de recol·locació, i la constitució de dues meses tècniques per estudiar l'aplicació dels sexennis i per estudiar la reducció de la càrrega lectiva, respectivament.

Acords amb Conselleria: res de res

ALL-I-OLI
Dels temes acordats en la reunió amb la Conselleria pel febrer, a l'hora d'ara: de forment ni un gra. Si no es resol la regulació vigent sobre recol·locació les conseqüències poden ser molt greus perquè les persones afectades que ara estan en la borsa i les que hi poden entrar en el curs 2005/06 es veurien impossibilitades per a recol·locar-se en el futur. El fet que l'Administració no vulga convocar ha impedit que les meses tècniques sobre sexennis i reducció de càrrega lectiva tampoc no s'hagen reunit.

Els mals no acaben ací. L'absència de convocatòria per

part de l'Administració provoca que es deixen de tractar determinats aclariments que cal fer sobre la paga d'antiguitat, les plantilles de batxillerat, d'infantil, de primària, de secundària, de cicles formatius i de formació professional. Un altre punt pendent és el referit a la supressió de les aules d'integració en secundària, sobre el qual hi ha una proposta de supressió per part de la Conselleria que no s'ha tractat amb els sindicats.

STEPV-Iv ha qualificat de "nefasta" l'actitud de la Conselleria per la deixadesa que manifesta i que pot retardar i incrementar els problemes que pateix el sector.

Els sindicats es reuneixen per preparar les negociacions amb l'Administració

ALL-I-OLI
El 23 de maig es van reunir els representants dels sindicats per reprendre les negociacions amb la Conselleria i fixar una reunió amb les patronals. Els sindicats van acordar remetre un escrit amb els acords al conseller d'Educació, el secretari autonòmic i el director general d'Ensenyament. L'escrit critica la deixadesa de l'Administració en matèria de negociacions amb el sector i fixa el llistat de temes que cal tractar. Un altre escrit dirigit a

les patronals demana fixar una reunió per tal d'estudiar la proposta d'acord salarial de 2005 i les noves propostes de recol·locació. Mentre s'esperen les respostes de l'Administració i les patronals, els sindicats treballen per establir una estratègia consensuada que fixe les reivindicacions amb els seus interlocutors. Des de l'STEPV-Iv no es descarta proposar mesures de pressió conjuntes davant la delicada situació que pot experimentar el sector en el curs 2005/06.

El personal d'administració i serveis perdrà fins a 245 euros anuals

USO i FSIE signen un acord amb greus retalls salarials per al PAS

Amb l'acord signat amb les patronals Educación y Gestión y CECE pels sindicats majoritaris del sector, USO i FSIE, el personal d'administració i serveis (PAS) dels centres educatius acumularà el 2005 unes pèrdues que oscil·len

entre els 150 i 245 euros. STEPV-Iv s'ha dirigit a tots els delegats i delegades de personal i membres dels comitès d'empresa per tal que denuncien l'acord i expressen el seu rebuig a l'actitud de les organitzacions sindicals que l'han signat.

ALL-I-OLI
Les propostes de la patronal, finalment acceptades per USO i FSIE, per al personal d'administració i serveis contemplen un complement retributiu de 156 euros, que inclou la revisió salarial del salari base de 2005 derivat de la signatura del Vé Conveni. D'aquesta manera, en fer-se públiques les taules salarials del conveni, aquest complement disminuirà en la mateixa quantia que augmente el salari. És a dir, el PAS deixarà de percebre la quantitat corresponent al augment en salari base de 2005, així com, cas que hi haguera, la clàusula de revisió salarial en en el pro-

per conveni. L'acord, signat l'1 de juny, no contempla cap mesura referida a 2004 ni a triennis i incompleix la proposta inicial de la mateixa patronal, que va estar presentada 48 hores abans. Cal recordar que el complement retributiu del PAS és abonat directament per les patronals amb els fons rebuts de Conselleria.

El nou acord acaba amb l'anterior fórmula de càlcul del complement retributiu la qual permetia incrementar la quantia del complement en el mateix percentatge que els salaris del personal docent concertat. La situació anterior també permetia traslladar al

PAS un percentatge de l'increment addicional de la partida d'"altres despeses", corresponent al mòdul de concerts de la Generalitat en els pressupostos generals de l'estat. Per a 2006 caldrà negociar un altre sistema per a calcular el complement retributiu que no contemplarà els beneficis actuals i que interromprà el ritme de recuperació salarial que el PAS experimentava en l'últim període. Pel que fa particularment al personal de neteja les pèrdues anuals amb el nou acord sumen uns 160 euros, sempre que l'increment salarial que se signe a Madrid no supere el 2%.

Un acord que cal contestar

Davant el comportament inqualificable dels dos sindicats majoritaris, STEPV-Iv s'ha dirigit al conjunt dels treballadors i treballadores del sector i ha demanat als delegats i delegades de personal i als membres dels comitès d'empresa, al marge de la seua adscripció sindical, a expressar el seu rebuig a un acord salarial sindical contrari als interessos del col·lectiu laboral més desfavorit.

En un comunicat, STEPV-Iv ha denunciat la situació a què l'acord condemna al personal d'administració i serveis. El Sindicat s'ha oposat de manera rotunda al pacte entre les patronals i els sindicats USO i FSIE: "És un acord injust per als companys i companyes del PAS perquè no rebran els diners que els correspondrien amb el sistema de càlcul anterior, molt més

beneficiós. L'acord només beneficia als empresaris perquè els diners que deixen de percebre els treballadors se'ls quedaran les empreses". STEPV-Iv considera que "no es poden signar acords injustos per a cap col·lectiu encara que això signifiqui que el sector docent haja d'esperar a cobrar. Es tracta d'una qüestió elemental de justícia i solidaritat". La signatura de l'acord permetrà que els

docents concertats cobren els endarreriments de 2004 així com l'actualització salarial de 2005 amb caràcter retroactiu des del primer dia d'any. "Si els signants de l'acord hagueren acceptat l'ajornament de la percepció dels havers dels docents, conclou el Sindicat, tant el col·lectiu docent com el no docent hauria percebut les retribucions que en justícia els corresponen".

Els sindicats majoritaris continuen sense mobilitzar a pesar que Educación y Gestión no millora el conveni

ALL-I-OLI
Les negociacions del conveni d'ensenyament concertat que se celebren a Madrid continuen sense cap novetat significativa, pendents que Educación y Gestión, la patronal majoritària, expose en la pròxima sessió negociadora si manté o modifica les propostes inicials. Les propostes de les patronals no suposen cap millora del conveni vigent, amb excepció d'un dia més de vacances per al PAS i la inclusió d'una clàusula de revisió salarial que només s'aplicaria al 50% de la desviació de l'IPC.

Educación y Gestión intenta vincular els acords eventuais amb els sindicats amb l'acceptació de les propostes que fa sobre la jornada laboral. Les propostes de la patronal empit-

joren de manera molt greu la situació dels treballadors i les treballadores, ja que pretenen desregularitzar la jornada i empitjorar les seues condicions. Davant aquestes pressions, les organitzacions sindicals majoritàries, en compte d'oposar-s'hi frontalment i mobilitzar el sector continuen ignorant les plataformes sindicals i la

defensa dels interessos dels treballadors i les treballadores. Totes les dades disponibles apunten que amb la passivitat d'aquests sindicats els drets laborals experimentaran un preocupant retrocés. Cal recordar en aquest sentit que la totalitat de les reivindicacions presentades per CiG-STES han sigut rebutjades.

Una vergonya

Les patronals -com no pot ser d'una altra manera- no tenen cap interès a millorar les condicions laborals del sector i, tanmateix, no passa res. Els sindicats majoritaris haurien de saber defensar

els interessos dels treballadors i les treballadores: es deuen a ells i a elles, i no haurien de deixar-se dur pel joc interessat i ben poc innocent dels titulars dels centres. Una vergonya.

Un acord entre Administració i sindicats fixa la composició dels Serveis de Prevenció

La llarga lluita pels Serveis de Prevenció

Qualsevol persona atenta als esforços desenvolupats per l'Àrea de Salut Laboral d'aquest Sindicat no podrà qüestionar els esforços i la insistència

d'aquesta organització –sempre treballant des de la unitat amb les altres organitzacions representatives del professorat de l'ensenyament– davant

els responsables educatius per constituir uns Serveis de Protecció ben dotats de recursos materials i humans. Aquest treball insistent ha donat els

seus fruits i, finalment, s'ha arribat a un acord amb l'Administració per fixar la composició dels Serveis de Prevenció.

ALL-I-OLI

La nova òptica de la prevenció a partir de la Llei 31/1995, de Prevenció de Riscos Laborals, està articulada al voltant de la seua planificació a partir de l'avaluació inicial dels riscos inherents al treball, i la consegüent adopció de les mesures adequades a la naturalesa dels riscos detectats. És per això que cal delimitar d'una manera molt precisa, mitjançant una avaluació inicial, els riscos existents amb la finalitat de dissenyar i aplicar una activitat preventiva integrada en el conjunt de les actuacions de l'empresa. La prevenció ha d'afectar tots els nivells jeràrquics, incloent-hi la tècnica, l'organització i les condicions de treball. Per a fer efectiva aquesta integració cal una participació activa de les treballadores i els treballadors en el disseny, l'adopció i el compliment de les mesures preventives.

L'avaluació dels riscos és el procés que pretén estimar la magnitud dels riscos que no s'haja pogut evitar. Caldrà eliminar o reduir els riscos i controlar periòdicament les condicions, l'organització i els mètodes de treball, i l'estat de salut dels treballadors. Els elements de les condicions de treball que puguen desencadenar qualsevol dany per a la salut constitueixen els factors de risc. Cadascuna de les especialitats que figuren en el quadre 1, a les quals cal afegir la vigilància de la salut, ha de ser exercida per professionals qualificats.

Per a què serveix un servei de prevenció

Un servei de prevenció és un conjunt de mitjans humans i materials que realitzen activitats preventives per garantir l'adequada protecció de la seguretat i la salut dels treballadors, assessorant i assistint l'empresari, els treballadors i els seus representants, així com els òrgans de representació especialitzats. Els serveis de prevenció actuaran sobre les matèries següents.

1. El tipus, l'aplicació i la coordinació dels plans i programes d'actuació preventiva.
2. L'avaluació dels factors de risc que puguen afectar la seguretat i la salut de les treballadores i els treballadors.
3. La determinació de les prioritats en l'adopció de les mesures preventives adequades i la vigilància de la seua eficàcia.
4. La informació i la formació dels treballadors.
5. La vigilància de la salut dels treballadors en relació amb els riscos derivats del treball.

El servei de prevenció tindrà caràcter interdisciplinari i haurà de disposar dels mitjans tècnics adients. La seua configuració

ARXIU

L'actuació del Sindicat

ALL-I-OLI

STEPV-IV ha considerat sempre que la plena constitució dels Serveis de Prevenció és una eina imprescindible per a avançar cap a una política preventiva digna en l'ensenyament públic valencià. A partir d'aquesta consideració, enfront de l'actitud mesquina de la Conselleria i la incomprensió puntual d'altres sindicats –que ho consideraven un problema menor–, el Sindicat es va entestar a lluitar perquè la constitució dels Serveis de Prevenció es realitzara amb uns criteris clars: a) Al més prompte possible. b) Amb el màxim nombre d'efectius humans i materials. c) Amb caràcter propi, això és, públic. d) Amb un mecanisme de provisió de places transparent, que es dotara de professionals competents i sense cap ombra de col·locació per influència. Felicitament, la fermesa i la perseverança del Sindicat, així com els esforços per mantindre la unitat amb les altres organitzacions ha donat els seus fruits. I, finalment, s'ha arribat a un acord amb l'Administració educativa per tal de fixar la composició dels Serveis de Prevenció.

Els factors de risc

CONDICIONS DE SEGURETAT	MEDI AMBIENT DE TREBALL	CÀRREGA DE TREBALL	ENTORN PSICOSOCIAL
- Lloc i superfície de treball - Eines - Màquines - Electricitat - Incendis i explosions - Magatzematge - Manipulació i transport - Senyalització - Manteniment	- Exposició a agents físics (soroll, vibracions, energia electromagnètica, energia calòrica...) - Exposició a agents químics - Exposició a agents biològics	- Càrrega física - Càrrega mental	- Altes exigències psicològiques - Baix control sobre el contingut del treball - Poc suport social - Poques recompenses - Esforç emocional notable
SEGURETAT	HIGIENE INDUSTRIAL	ERGONOMIA	PSICO-SOCIOLOGIA

Composició dels Serveis de Prevenció

Recursos Humans	Unitat Central	Alacant	Castelló	València
Caps de sector	1	1	1	1
Metges de Treball		3	2	3
DUE Empresa		3	2	3
Tècnics superiors d'Ergonomia/Psicologia		1	1	0
Tècnics mitjans de Seguretat		3	2	4
Tècnics mitjans d'Ergonomia/Psicologia		1	1	1
Tècnics mitjans Higiene Industrial		1	1	1
Especialistes en Prevenció	1	2	1	3

Malestar entre el professorat, que qüestiona la precipitació de l'Administració

Educació improvisa uns cursos per a obtenir carnets professionals de FP

El 10 de setembre de 2004, el Diari Oficial de la Generalitat publicava un acord entre les conselleries de Cultura, Educació i Esport i la d'Indústria, Comerç i Turisme pel qual s'encomana a la primera la gestió de certes activitats relacionades amb l'obtenció de determinats carnets professionals establerts per la normativa de seguretat industrial i s'atorga autorització administrativa per a impartir els cursos addicionals previstos en aquesta reglamentació als centres educatius públics que realitzen els ensenyaments de formació professional específica.

A més, la Resolució de 20 de febrer de 2004 (DOGV núm. 4725, de 2 d'abril de 2004), de la Direcció General d'Indústria i Investigació Aplicada, estableix els cicles formatius per a poder establir cadascun dels carnets.

El 25 d'octubre, amb el curs escolar 2004/05 ja començat, els centres i el professorat afectat van mantindre una reunió amb els

responsables del Servei de Formació Professional, en la qual se'ls va informar que es tracta d'un curs per a l'alumnat de grau mitjà en disposició de realitzar la formació als centres de treball (FCT). Pel que fa a l'especialitat d'Instal·lacions

Electrotècniques, el curs tindrà una duració de 100 hores i en altres és fins i tot superior. El Servei de FP també va informar que els centres podran sol·licitar voluntàriament la realització de l'activitat, per a la qual cosa caldrà preparar la programació i tota la documentació necessària.

Preguntats sobre "quan s'havia de dur a terme", els representants de l'Administració van contestar que "al mateix temps que els alumnes fan les FCT" i sense establir cap tipus de compensació al professorat. Tot això ha provocat un malestar important entre el col·lectiu docent, que no qüestiona que els alumnes disposen de la possibilitat de comptar amb un reconeixement oficial sense eixir del centre públic on

estudien. Les crítiques a l'Administració educativa se centren en la precipitació amb què s'han organitzat les activitats. En aquest sentit, el professorat afectat reclama que es porten a cap estudis i valoracions prèvies a la realització de les activitats.

El curs de referència, plantejat una vegada començat el curs i sense planificació prèvia, obliga a modificar l'horari del departament en el tercer trimestre, i s'ha de subdividir perquè puguin impartir-lo diferents professors. Pel que fa a l'alumnat, és una càrrega difícil compatible amb les FCT, el curs de formació i l'examen.

STEPV-Iv ha sigut l'únic sindicat que ha manifestat la seua sensibilitat a la problemàtica, que afecta les condicions laborals d'un col·lectiu docent relativament reduït. El Sindicat ha organitzat assemblees amb els afectats i ha traslladat a les meses de negociació amb Educació una anàlisi específica del cas per tal de trobar solucions als problemes plantejats.

Antipedagogia

Julià Aleixandre

Ningú no ha discutit els aspectes positius de l'activitat formativa per als estudiants, els quals poden realitzar els cursos en l'ensenyament públic. El que es qüestiona és el mètode, la urgència amb què s'organitza i la metodologia emprada.

Al meu IES durant els mesos d'abril i maig impartim un dia a la setmana el curs per a obtenir el

carnet professional d'instal·lacions electrotècniques, des de les huit del matí fins les dues i mitja del migdia. Pel juny, el curs s'imparteix dos dies a la setmana amb el mateix horari. Es mire com es mire, es tracta d'una activitat intensiva i antipedagògica:

cada dia, quan encara falten tres hores per a acabar les classes, l'alumnat mostra dificultats per a seguir les

activitats, la qual cosa provoca que tant el rendiment com l'aprofitament dels ensenyaments siguin molt baixos. Quan a finals de juny es faça una segona avaluació de l'alumnat disposarem de resultats definitius i podrem fer un juí més complet sobre el cas. De tota manera, amb el suport de l'STEPV-Iv, és imprescindible establir una negociació amb la

Conselleria per tal que aquests cursos es plantegen de la manera més beneficiosa per a tots, alumnat, professorat i centres. I tot això sense ignorar el respecte i la millora de les condicions laborals dels treballadors de l'ensenyament.

Professor tècnic d'Instal·lacions Electrotècniques

Discontinuitat dels programes en valencià en els instituts

STEPV exigeix la catalogació lingüística en secundària

ALL-I-OLI
L'objectiu de l'Informe 2005 ha estat l'anàlisi de la continuïtat de les línies en valencià d'Infantil i Primària en incorporar-se l'alumnat a l'ESO. S'ha partit del fet que una gran majoria dels instituts de secundària (77%) han incorporat el primer cicle d'ESO. S'ha previst, també, l'augment de la ràtio de primària a ESO, així com la possible reducció de línies no completes en els col·legis, i s'ha aplicat als perfils dels IES de la zona valencianoparlant, d'acord amb la normativa vigent. En total, uns 98 centres (de 130) a Alacant, 45 (de 49) a Castelló i 153 (de 169) a València. S'ha realitzat un estudi tècnic de cada institut, analitzant el seu perfil: unitats, nombre de línies i oferta lingüística; Programes d'Ensenyament en Valencià (PEV) i Programes d'Incorporació Progressiva (PIP) en funcionament. Seguidament s'ha tingut en compte la normativa sobre l'adscripció, a efectes d'escolarització, de col·legis a instituts. S'ha agrupat cada IES amb els col·legis que té adscrits i s'han comptabilitzat les línies d'ensenyament en valencià (PEV/PIL) que apliquen els centres d'Infantil i Primària. Finalment, s'ha comparat l'oferta lingüística dels instituts amb la dels que s'apliquen en els col·legis.

Les dades mostren que en els 296 centres de secundària en zona valencianoparlant s'imparteixen 324 línies de programes PEV i 502 de PIP. Això significa que un 39'2% de l'alumnat que cursa primer cicle d'ESO en zona valencianoparlant rep l'ensenyament en valencià. Cal tenir en compte que aquest 39'2% de línies PEV no es tradueix necessàriament en un percentatge idèntic d'alumnes en PEV ja que, en molts casos, les línies PEV tenen menys alumnes per grup que les línies PIP.

Si es comparen aquestes dades amb les de primària, s'hi observa que durant el curs 2004/05 haurien d'haver començat 573 línies PEV que van acabar la primària el curs anterior. Això hauria significat un 69'37% de línies PEV en primer curs d'ESO. Però això no ha ocorregut, sinó que s'han perdut 249 línies (un retrocés del 29'9%) en el pas de primària a secundària. Aquesta pèrdua de línies d'ensenyament en valencià entre els dos cicles educatius no es deu a una falta d'infraestructures en els centres, ja que a tots els IES les línies PEV coexisteixen amb línies PIP. El desequilibri es produeix més aïna per la falta de catalogació lingüística en secundària. Encara que tots els llocs de treball de primària es cataloguen amb perfil lingüístic, la manca de catalogació a secundària provoca la discontinuïtat en el seguiment de les línies PEV. D'aquesta manera,

el procés de normalització lingüística recula en el pas de l'ensenyament primari al secundari, amb la conseqüent privació dels drets de l'alumnat a continuar rebent l'ensenyament amb el model triat per les famílies.

Un sistema contradictori

D'acord amb la imatge dibuixada pels resultats de l'estudi, es pot afirmar que el sistema educatiu valencià és significativament paradoxal i contradictori ja que només l'alumnat escolaritzat en programes d'ensenyament en valencià aconsegueix assolir els objectius marcats per la legislació vigent, però ni tan sols aquest alumnat té garantida la continuïtat en els programes en valencià en els seus estudis obligatoris.

Per tant, cal exigir a l'Administració educativa valenciana actuacions i mesures urgents per corregir el desequilibri que suposa per al sistema educatiu la manca de continuïtat dels programes d'ensenyament en valencià en l'ESO i la resta d'estudis postobligatoris i de règims especialitzats. STEPV-Iv proposa l'adopció de determinades mesures i actuacions.

– Garantir la continuïtat en secundària dels programes d'ensenyament en valencià que s'apliquen en primària. Garantir els drets lingüístics individuals.

– Catalogar lingüísticament tots els llocs de treball de secundària, cicles formatius i ensenyaments de règim especialitzats.

– Reduir la ràtio per a formar grups d'ensenyament en valencià als diferents batxillerats.

– Incloure en tots els currículums dels cicles formatius el vocabulari tècnic pertinent en valencià. Els cicles formatius de les famílies professionals d'Administració, Comunicació, Imatge i so, Hostaleria i turisme, Comerç i Marketing, Serveis Socioculturals i a la Comunitat i d'altres, han d'incloure en els seus respectius currículums una major presència del valencià.

– Substituir en els pròxims tres cursos els PIP per programes d'ensenyament en valencià (PEV/PIL) a tots els centres públics, tant de Primària com de Secundària.

– Promoure i potenciar plans d'acollida per a la població immigrant, i facilitar l'accés als recursos bàsics de benestar i al coneixement del valencià com a llengua pròpia.

– Promoure l'aplicació dels Plans de Normalització Lingüística dels centres sostinguts amb fons públics.

– Establir com a requisit el tractament del valencià per als projectes de compensatòria, innovació i investigació educativa. (Informes anuals, al web sindical).

	Línies en IES	PIP en IES	%	PEV en IES	%
Alacant	251	176	71	75	29
Castelló	155	86	55.5	69	44.5
València	420	240	57.1	180	42.9
País Valencià	826	502	60.8	324	39.2

	PEV en IES (Línies)	Línies PEV/PIL en CPAdscrits
Alacant	75	122 (- 47)
Castelló	69	132 (- 63)
València	180	319 (-139)

Font: Conselleria de Cultura, Educació i Esport. Elaboració pròpia.

Les aules hospitalàries arrossegueu des de 2002 greus mancances en el seu desenvolupament normatiu

Les aules hospitalàries són unitats escolars que atenen els xiquets i xiquetes en tractament mèdic ingressats en els centres sanitaris. Aquestes unitats segueixen el procés educatiu de cada alumne i alumna dins de l'excepcionalitat que suposa per a ells l'estada en una residència forçosa allunyada del seu entorn familiar, escolar i social. El fet d'estar ubicades dins d'un centre hospitalari i estar dirigides a xiquets i xiquetes amb diferents patologies condicionen que en les aules hospitalàries es produïssa una intervenció docent peculiar.

L'actuació del professorat ha de tenir en compte les circumstàncies que rodegen el xiquet hospitalitzat com ara angoixa, ansietat, desmotivació o avorriments, etc. D'ací la importància d'emprar una sèrie de recursos encaminats a fomentar la creativitat, el perfeccionament de les destreses, les habilitats i capacitats manipulatives, així com la utilització de les noves tecnologies.

El xiquet o la xiqueta assisteix a l'aula si es troba en condicions físiques o rep l'atenció en la seua pròpia habitació. En ambdós casos

es tracta de reduir al màxim les conseqüències negatives que l'hospitalització provoca.

◆ Aules hospitalàries al País Valencià

A mitjans dels anys 60 del segle passat es van obrir les primeres aules d'aquestes característiques a l'hospital La Fe, de València.

Les aules responien a una demanda social i en una primera etapa, més que un seguiment escolar en consonància amb els programes educatius dels col·legis d'origen, l'alumnat realitzava d'altres tasques extraacadèmiques.

Al País Valencià existeix legalment aquesta modalitat educativa des de 1965, encara que el seu desenvolupament i regulació específica és inexistent, tot i que, hi ha aules hospitalàries a València, Castelló, Alacant, Elx i Sant Joan, amb 18 docents especialistes en Pedagogia Terapèutica que ocupen les places en comissió de serveis.

◆ Atenció domiciliària

Molts xiquets i xiquetes amb una malaltia crònica o un

traumatisme sever, en ser donats d'alta en l'hospital, passen un llarg període de convalescència en els seus domicilis. La situació, des del punt de vista escolar i educatiu, els provoca un important retard escolar, un desavantatge que els serveis d'atenció domiciliària poden aminorar. Gràcies als nous avanços sanitaris s'han reduït els períodes d'hospitalització i els xiquets i les xiquetes poden seguir recuperant-se en els seus domicilis.

Però l'atenció domiciliària només comença a contemplar-se per part de l'Administració fa poc més d'una dècada. L'atenció domiciliària requereix una correcta programació des de la instància o administració encarregada de portar-la a efecte, però lamentablement, al País Valencià, no existeix encara cap model d'actuació regulada, i les intervencions depenen de la voluntarietat del professorat del centre al qual està adscrit l'alumnat, sempre que hi haja disponibilitat horària.

Substituir amb una Ordre els projectes de Resolució

La primera referència normativa amb certa voluntat reguladora d'aquests ensenyaments es contempla en l'Ordre de 4 de juliol de 2001, de la Conselleria de Cultura i Educació de la Generalitat (DOGV de 17 de juliol) que regula l'atenció a l'alumnat amb necessitats de compensació educativa. L'Ordre estableix actuacions específiques dirigides a l'alumnat hospitalitzat o convalescent en el propi domicili. Lamentablement, aquestes disposicions resten per desenvolupar en una normativa específica amb rang d'Ordre que comprometa les conselleries d'Educació i

Sanitat i dote amb recursos les intervencions educatives. Degut a la pressió sindical, Educació es va veure obligada a presentar en el marc de la mesa sectorial dos projectes d'Ordre, però la negociació dels seus continguts resta paralitzada des de 2002. STEPV-lv ha manifestat de manera reiterada la necessitat de prosseguir la negociació.

Tot i que la signatura del protocol de negociació de 2005 entre Educació i sindicats inclou un apartat sobre atenció hospitalària i domiciliària que reobri la porta a la regulació normativa d'aquests ensenyaments, Conselleria ha

rebaixat de rang els dos projectes d'Ordre anteriors en una Resolució que perpetua la desregulació d'aquests ensenyaments. El Sindicat ha exigít a Conselleria la retirada del projecte de Resolució i una negociació que partisca dels dos projectes de 2002.

Raons de pes

Els projectes d'Ordre són més ambiciosos que el projecte de Resolució i comporten una dotació econòmica adjunta.

- Obliguen la Conselleria a aportar els mitjans materials i humans necessaris.

- Impliquen les dues direccions generals, la de

Centres i la de Personal.

- Inclouen les actuacions i aportacions de la Conselleria de Sanitat.

- Estableixen l'obligació del professorat a formar-se pedagògicament i didàcticament.

STEPV-lv continua exigint l'establiment d'aules hospitalàries en totes les Àrees de Salut; la negociació d'unes plantilles base; la provisió dels llocs de treball de manera reglamentària i transparent; la coordinació amb el centre de referència de l'alumnat; l'atenció per part de l'Administració de totes les necessitats que es generen.

30 anys d'escoles d'estiu

XXX Escola d'Estiu de València
M.R.P. Escola d'Estiu Gonçal Anaya - València
4 al 8 de juliol
CP. Miguel Hernandez Barri Orriols. València
<http://fmrppv.org/eecc>
eecc@fmrppv.org

Escola d'Estiu de Castelló
M.R.P. Escola d'Estiu de Castelló
4 al 8 de juliol
C.P. La Marina. El Grau de Castelló.
<http://fmrppv.org/eecs>
fcesg@mail.uji.es

XXX Escola d'Estiu de les Terres de Sud
M.R.P. Escola d'Estiu de les Terres del Sud
4 al 8 de juliol

UNED. Elx.
<http://fmrppv.org/eets>
eets@fmrppv.org

XIII Escoleta de Tardor
Col·lectiu d'Ensenyants de la Ribera
28 de setembre a l'1 d'octubre
CP. Heretats.
L'Alcudia
<http://fmrppv.org/coderi>
coderi@fmrppv.org

XXI Escola d'Estiu Marina-Safor
MRP Escola d'Estiu Marina-Safor
MRP. Col·lectiu de Mestres de la Safor
1 al 6 de juliol
IES Gregori Maians.
Oliva
<http://fmrppv.org/eems>

Amb el lema 'Valencià a l'escola, memòria i testimoni'

Gandia acollirà unes Jornades sobre la Història de l'Educació Valenciana

Les jornades sobre Història de l'Educació Valenciana, previstes per al 21 i 22 d'octubre de 2005, pretenen promoure el coneixement de la realitat social i històrica valenciana i recuperar la memòria col·lectiva. Es vol recuperar les primeres experiències escolars d'ensenyament de i en valencià; els inicis de les activitats i cursos de formació del professorat de llengua; la creació dels primers materials didàctics i publicacions per a una escola valenciana; el procés d'incorporació i generalització de l'ensenyament del valencià i en valencià. Entre els actes programats hi ha: L'escola, la llengua i el redreçament cultural i cívic dels valencians: una perspectiva històrica, conferència d'Alejandro

Mayordomo, de la Universitat de València; la taula redona amb Carme Miquel (mestra i escriptora), Ciprià Ciscar (exconseller d'Educació) i Diego Gómez (president d'Escola Valenciana i la taula redona amb Ferran Zurriaga (dels moviments de renovació pedagògica al tardofranquisme), Diego Bejarano (Els inicis de l'ensenyament en valencià a l'escola pública) i Vicent Pascual (autor de diversos materials didàctics). Les activitats s'acompanyaran d'una exposició de materials. Les inscripcions es poden fer en el Departament d'Educació Comparada i Història de l'Educació de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació, Av. Blasco Ibáñez, 30 de València (CP 46010).

Reflexions sobre la rutina

Francesc Ruiz, Dino Pascual

Em fa mal l'institut

Edicions del Bullent,
Picanya 2004. 125 pàgines

EM fa mal l'institut com em pot fer mal la panxa? Per què puc odiar l'institut? Es tracta d'un mal de difícil cura on la actitud més intel·ligent és la resignació estoica? Lectura per a joves amb la pretensió de fer arribar a l'alumnat les claus que expliquen com s'organitza la vida de l'institut, la seua burocràcia i els seus conflictes, aquest llibre està escrit amb un llenguatge col·loquial i entenedor. Francesc Ruiz concreta alguns eixos temàtics per saber què passa en la vida dels instituts: l'estructura del sistema -amb la confusió entre sistema educatiu i educació-; la falta de democràcia i participació en el govern dels instituts; la saturació de continguts poc interessants en els programes i les pràctiques tradicionals a l'aula; els drets i els deures; la convi-

vència, les notes i l'avaluació. Són eixos útils per a obtenir una informació bàsica del sistema educatiu. Els exàmens serien un exemple que mostraria les dificultats viscudes per una visió crítica que pretenga sobreviure amb les seues inquietuds. Exàmens que moltes voltes diuen molt de les rutines del saber escolar per repetició i de l'escassa llibertat de moviments i de crítica. ¿És possible participar en la vida d'un institut? ¿És possible qüestionar la institució escolar, on la submissió i la passivitat

orienten les regles del joc? ¿No són aquestes regles el reflex d'una societat passiva i indolent?

Les claus per entendre la vida de l'institut s'acompanyen de notes redactades pels propis alumnes amb una visió entre innocent i escèptica sobre la vida a l'aula, una vida farcida de contradiccions entre un professorat desconnectat dels joves però -i és aquesta una clau del problema- que imparteix assignatures incomunicades entre elles. La incomunicació provoca confusió entre els joves, per la poca capacitat de cooperació mostrada pels adults. Les rutines escolars, sostingudes per una dèbil autoritat bastida sobre una oberta política de premis i càstigs, són les que els autors expressen amb bona fortuna i intenció de manera pràctica i sincera. Es tracta d'una obra ben útil no sols per als joves, sinó també per a pares, mares i mestres d'institut implicats en la millora educativa. Les il·lustracions de Dino Salinas intenten resumir en clau d'humor les relacions rituals entre adults i joves en l'escenari de l'aula.

A propósito de la diversidad

Juan Fernández Cursach.

De una simpleza total me parece el artículo de la inspectora Tudi Torró en el que se aborda el tema de la atención a la diversidad. Como diría Paulo Freire, la educación, o bien funciona como un instrumento utilizado para facilitar la integración de la generación más joven dentro de la lógica del sistema actual y obtener su conformidad al mismo, o bien se convierte en la "práctica de la libertad" en virtud de la cual hombres y mujeres se enfrentan crítica y creativamente con la realidad y descubren la forma de participar en la transformación de su propio mundo. Lógicamente, Tudi Torró se inclina por el bando del conformismo, por el bando del que manda y no por el de la práctica de la creatividad y de la calidad.

No deja de ser curioso que al final del artículo se pregunte: ¿Qué entendemos por diversidad?

Sin embargo ella no da respuesta a esta pregunta. ¿Por qué? Ella sabe, o debería saber, que el término "diversidad" no puede separarse del de calidad y que ambos son términos ambiguos. El término "diversidad" contiene múltiples acepciones y Tudi Torró utiliza la diversidad como un instrumento para la adscripción de un elevado número de alumnos a determinados institutos de Elche, es decir, sigue la lógica del que manda y así obtener el beneplácito de ciertos "dioses" administrativos. Tengo la impresión que Tudi Torró se ha dejado llevar por lo administrativo. Y convendría recordar

"Administración" quiere decir "regir", "gobernar" y, también, "cuidar". Y si bien es verdad que maestros y profesoras debemos trabajar para que la escuela o instituto funcionen bien, la Administración, es decir la inspectora Tudi Torró, ha de poner todos los medios para que maestros y profesoras puedan ejercer su tarea en las mejores condiciones posibles. La inspección puede mandar, pero no le corresponde a ella, sino a los equipos docentes de cada centro, organizarlo pedagógicamente.

He trabajado casi 50 años en educación y 18 en el IES Pere Ibarra. Conozco el tema. El IES Pere Ibarra no es racista ni xenófobo, jamás se ha opuesto a trabajar con alumnos con un cierto grado de retraso educativo o con otro tipo de problemas, pero si nos hemos opuesto a ciertas arbitrariedades administrativas, sobre todo, cuando se descalifica nuestro trabajo. A la inspectora Tudi Torró le ha faltado la capacidad de saber escuchar de una manera crítica, es decir, actuar pensando que la Administración educativa está al servicio de la escuela, y no la escuela al servicio de la Administración. La diversidad, y en esto probablemente todos estaremos de acuerdo, es una fuente de riqueza siempre que evitemos que esta diversidad de la que tanto se habla, sirva para crear problemas.

No sé si es una realidad aquello de "el sant, quan més de lluny és, fa més miracles". No lo sé. Si me resulta muy extraño y escandaloso que la inspectora Tudi Torró se entre-

tenga en citar el proyecto educativo del Sahara del IES Pere Ibarra (por cierto de una manera no muy educada) y el IX Encuentro de Atención a la Diversidad y lo asocie todo con el tema que nos ocupa, el de la adscripción del alumnado del Colegio Miguel Hernández al IES Pere Ibarra. A eso en mi tierra le llaman confundir "el arròs amb els caragols", que traducido libremente quiere decir que las palabras son como las hojas, cuando abundan poco fruto dan.

Y para terminar quiero recordar que no es lo mismo instruir que educar. El artículo de Tudi Torró se decanta por el instruir. Educar es caro; instruir, no tanto. Adscribir unos alumnos con toda su problemática a un determinado centro, por golpe administrativo, esto no es educación, porque el resultado es de todos conocido. Educar es formar personas libres y responsables. Formular mensajes de esperanza puede crear falsas expectativas si no hay mejoras sustanciales a corto plazo ¿Dónde están las mejoras? Vertebrar un sistema educativo eficaz en un centro, además de caro, exige voluntad política. Y del artículo de Tudi Torró no se desprende esa voluntad política, más bien todo lo contrario. Educar no es instruir. No lo confundamos.

Exprofesor del IES Pere Ibarra.

Nota de la Redacción: Este artículo es una respuesta a la columna Des del Sud Valencià de Tudi Torró, publicada en la anterior edición de All-i-Oli (abril 2005).

L'espill de les paraules

Josep Manuel Esteve

Fa set anys que treballo en l'ensenyament a Eivissa, i em costa creure que, ara que hi ha vaixells ràpids enmig d'una mar que hauria d'ajuntar -més que separar els pobles i països-, hi haja un abisme màgic que faça canviar el significat de les paraules a una i altra banda de la distància física que ens separa (perquè és clar que la llengua comuna, comuna és i, de llengua, jo no canvie).

M.A. Pradilla -que fou entrevistat a ALL-I-OLI, núm. 182- assenyalava en *El laberint valencià* que cal recuperar el veritable sentit de paraules com "valencià" o "valencianisme" que fins als anys setanta significaven una aposta per la cultura pròpia, i denunciava que hagen estat els secessionistes els qui a través de la seua manipulació i poder mediàtic se n'hagen apropiat del sentit real i enfronten l'ús de "valencià" a l'ús de "català".

D'altra banda, la "regionalització administrativa" de les autonomies ha insistit en el fet que un sentit comú limitat associé *exclusivament* a les parts, el significat del conjunt i no, a tot plegat. Per tant, paraules com "català" o "catalanisme" només serien adequades a Catalunya o a tot estirar a Andorra.

A Eivissa, també hi ha gent que associa "català" exclusivament a Catalunya i "eivissenc" a Eivissa, sense arribar al grau de paroxisme i confrontació propis de les contínues reedicions de la batalla de València.

Certament, els residents valencians a les Illes Balears i Pitiüses (que a Eivissa i Formentera conformen més de la meitat de les plantilles docents dels centres públics d'ensenyament) n'han vist de tots colors a una banda i altra de la mar. Des de les deshomologacions de titulacions i reciclatges dels valencians a les Illes fa uns anys fins ara no han canviat gaire les coses.

L'Espanya de *coros y danzas* de l'època d'*El florido pensil* ha arrelat tant en el concepte que encara té tanta gent que els "levantinos" són "artistas, alegres i expansivos" que poc faltaria perquè a tots ens vestissen amb tratge faller -que per cert és apropiat el dia de Sant Josep, però no tot l'any.

Des de la premsa insular, s'ha associat en moltes ocasions la paraula "valencianització" amb "zaplanisme o postzaplanisme" (Canal 9, Terra Mítica, falles, traques i bunyols), fins i tot des de sectors progressistes. L'esquarterament del sentit comú no permet parlar de fet, actualment, de germanors de l'estil d'Alcover (català-valencià-balear); més bé s'usen els gentilicis per confrontar, fins i tot la gent que lluita per una causa comuna, o bé per traure algun rendiment polític o laboral en l'àmbit local insular.

Encara al *Levante español* de les televisions espanyoles "luce el sol", i a les Illes (hi direm

l'extrem orient insular?) hi ha mar grossa. Sospiro que no anem bé per aquest camí massa centrats.

Per un altre costat, em va sorprendre molt gratament que l'Obra Cultural Balear donés un premi a Escola Valenciana en la recent edició dels seus premis anuals. Sembla que algú s'adona del que és treballar contra corrent.

Si el sentit comú falla, el sentit "acadèmic" diríem que també ha aportat el seu gra d'arena a la cerimònia de la confusió. Estigmatitzar el parlar apitxat, preocupar-se excessivament per la dialectologia de campanar, establir maneres més belles o més pures de parlar la llengua catalana.

Resta molt a fer des de l'ensenyament i des dels sectors conscients de la societat civil per tal de superar clixés heretats del franquisme, confrontacions absurdes, censures polítiques a les paraules, autocensures castrants, silencis còmplices i cal cercar camins raonables d'entesa que ajuden a construir un espai sociolingüístic fructífer de comunicació en l'ensenyament, en les administracions veïnes, al sindicalisme, a la vida laboral i cultural o a l'ús social del català al carrer.

El poder polític pot controlar moltes coses i crear -com ho està fent actualment- una novaparla d'estil orwellià, però no pot controlar el teixit d'una societat civil que pugui anar creixent més i més des de l'arrel del dia a dia.

Professors i alumnes també som societat civil (per cert ja se saben millor el mapa dels dialectes els alumnes que alguns ministres espanyols), i de la creació de xarxes d'intercanvi comú i efectiu poden sortir noves branques al nostre arbre comú.

No puc estar-me de recordar la web que funciona des de 2004

(<http://es.geocities.com/reial-decret>) promoguda per l'associació Estudiants per la llengua-EOI de València, tota la tasca que estan fent per la unitat de la llengua.

Cal recordar de nou que la fórmula Països Catalans (o Països Valencians, caldria dir també) per designar els països de parla comuna, fou l'invent del valencià de Catarroja, Benvingut Oliver, i que Joan Fuster se'n féu ressò. Si a alguns fa por això, és perquè és més real que no sembla; és difícil esborrar la història, la tasca dels ensenyants, el valencià a les comarques valencianoparlants, l'Institut Joan Lluís Vives...

Com deia el malaguanyat M. Martí i Pol: "*Pots mirar el calen-dari a l'inrevés / hi llegiràs estranys signes...*". Si les paraules construeixen la realitat, fem-ne bon ús, que tot vindrà després. No caiguem en el parany de mirar-les de l'inrevés a l'espill/mirall i no reconèixer-les.

Professor i escriptor

Extracte de la conferència pronunciada pel mestre canari en la inauguració de l'Escola Sindical Melchor Botella

Sindicalisme, renovació pedagògica i política educativa

Manuel Marrero Morales

Dues constants en la vida de Melchor van ser la seua activitat sindical en l'STEPV i en la Confederació de STE i la seua dedicació a la renovació pedagògica a través de l'Escola d'Estiu del País Valencià. Aquests eixos no van ser mai accions separades sinó complementàries, integrades en la lluita per aconseguir l'escola pública que col·lectivament ens havíem marcat en la utopia, en l'horitzó dels nostres anhels.

En ple procés de reunificació de les Confederacions UCSTE i STEC en l'actual Confederació de STE, ambdues organitzacions, a través de les seues secretaries de Formació i Política Educativa –de les quals érem responsables, respectivament, ell i jo– vam redactar el document "STEC i UCSTE davant la Reforma Educativa". Va ser el primer text unitari en el camí de la reunificació. Ambdós aportàvem el producte del debat col·lectiu al si de les nostres organitzacions, amb la perspectiva que l'objectiu fonamental era fer prevaldre la unitat d'acció. La generositat de Melchor, la seua claredat d'idees, el seu saber escoltar, les seues encertades anàlisis sobre la política educativa, la seua amplitud de mires relacionant l'espai pedagògic, el polític, l'econòmic i social em va fer fàcil i grat aquest primer treball amb Melchor.

Sindicalisme i renovació pedagògica

L'entrada en vigor de la Llei General d'Educació i l'agonia del franquisme tardà a la primera dels anys setanta va portar afegit un increment del moviment estudiantil que més tard es va incorporar als moviments de mestres o de PNN, que desembocaria en l'impuls de les escoles d'estiu i els sindicats d'ensenyament.

El professorat, de forma unitària, es va autoorganitzar amb espais per al desenvolupament de les seues inquietuds. Teníem necessitat d'agrupar-nos, defensar els interessos professionals, però, més encara, propiciar un canvi social de caràcter progressista, com es pot observar clarament en les primeres plataformes reivindicatives.

A l'ombra del moviment sorgit a Catalunya amb Rosa Sensat i la Escola d'Estiu es van implantar successivament pertot arreu les escoles d'estiu, que al caràcter formatiu i d'intercanvi d'experiències unien el d'un moviment reivindicatiu i unitari de l'ensenyament.

Els moviments de renovació pedagògica (MRP) es van auto-definir com "un moviment social que, amb una perspectiva històrica, tracta de confluir amb altres moviments socials en la transformació alliberadora de l'escola i de la societat. És un moviment

independent de les institucions administratives o organitzacions polítiques i sindicals que treballa, des d'aquesta autonomia organitzativa i política, en la construcció compartida del coneixement pedagògic i social per a avançar cap a un model d'escola pública, com a model cultural emancipador" (Gandia, I Congrés MRP, 1989).

El paper de molts components del primigeni moviment d'ensenyament, on tots érem renovadors i sindicalistes alhora, va anar especialitzant-se amb el pas dels anys, i així, mentre alguns van romandre en els MRP, uns altres es van dedicar al sindicalisme actiu i, a exclusió de comptades excepcions –com ara la de

l'STEPV han seguit units a les escoles d'estiu, propiciant plantejaments conjunts, encara que de vegades es facen des d'anàlisis que incorporen algunes discrepàncies que haurien de ser aprofitades per a anar fins al fons del diagnòstic de la crisi i les possibles sortides a l'actual situació.

Els reptes

Tant el professorat renovador allunyat de l'activitat sindical, com el sindicalisme situat en un punt més allunyat encara de l'activitat renovadora i transformadora de l'escola, estan obligats a confluir novament.

Per a això cal recrear espais per a la trobada, l'anàlisi, la

tanada passiva, no participativa.

El sindicalisme ha entrat per les sendes de la domesticació, la institucionalització, la presència oficial en els fóruns controlats pel poder. S'han creat lleis, com ara la llei de participació institucional –a debat ara mateix en el parlament canari–, en les quals es regula la participació de sindicats i empresaris en l'administració pública de cada comunitat autònoma i en els seus organismes propis, podent prendre partit sobre "assumptes que tenen a veure amb interessos econòmics i socials de treballadors i empresaris", és a dir, sobre tot allò que determine l'Administració. Així doncs, el sindicalisme majoritari és un sindicalisme responsable, de cogestió, que no impulsa la participació i que es presenta com a "aconseguidor". El sindicalisme apuntala el sistema, no el qüestiona. I, lògicament, aquest sindicalisme és qüestionat per sectors dels treballadors i les treballadores.

Crítica i transformació social

Els qui ens volem situar fora d'aquest circuit de vegades ens anem assemblant als qui hem desacreditat. Ens hem obsessiónat per créixer, guanyar eleccions, ser majoritaris, crear intersindicals, intentar avançar cap a sindicats de nacionalitat o fins i tot d'àmbit estatal. Possiblement res d'això està malament, no obstant això, en molts moments no hem situat la prioritat a revisar, corregir i impulsar el projecte crític i transformador que va presidir el nostre naixement. Ens cal una tasca d'autocrítica profunda sobre quin model de societat, quin model d'escola, quina organització, quins espais alternatius nous s'estan creant... Les noves xarxes, les formes organitzatives de què hem de dotar-nos, amb quins aliats podem treballar per a avançar cap a una societat més lliure i democràtica i cap a un projecte d'escola emancipadora i transformadora. Aquest espai, el de l'Escola Sindical Melchor Botella que hui inaugurarem, estic convençut que servirà per a això.

En general, hem de constatar que alguna cosa es mou. La ciutadania, desencisada amb els seus representants, comença a reivindicar la seua quota de participació activa, de control democràtic, de mostrar les seues discrepàncies amb les mesures de privatització, amb els atemptats al medi ambient, les reculades en conquestes democràtiques... Sembla que novament apostem per construir processos enfront d'una etapa en la qual se'ns han presentat els "productes" acabats perquè només manifestem la nostra adhesió o rebuig, però sense participar en la seua construcció.

En aquest nou germen –del

qual l'escola comença a fer-se ressò– hem de confluir renovadors i sindicalistes juntament amb els sectors més actius dels moviments socials per a construir aquests espais per a la reflexió que ens conduïsqen a l'acció, superant les reivindicacions gremials i corporatives i compartint les inquietuds socials, de les quals l'escola és només una part important i no l'única.

Recordant Paulo Freire

Vull acudir a l'ajuda de Paulo Freire –que va aconseguir acoblar de manera coherent el pensament amb l'acció– per a relacionar la teoria amb la pràctica. L'obra de Freire va barrejar el relat de l'experiència pròpia amb la reflexió sobre ells. Els textos de Freire parlen de la presa de consciència com a mètode d'alfabetització, de la lectura de la paraula i de la realitat, del sofriment i l'esperança. Amb la seua crítica a l'escola, Freire descobreix els mecanismes ocults del poder que tracta de vendre la cultura dominant com una cosa neutra, sense connotacions ideològiques. Freire, que va apostar per la transformació i la igualtat social, afirma que l'educació és política i atén sempre finalitats, valors, interessos i destinataris socials. Freire es fonamenta en el coneixement crític de l'entorn per construir un coneixement més lliure i autònom, més participatiu i democràtic, des de la perspectiva dialèctica "reflexió-acció". Tant la seua obra com el seu testimoni personal, compromès i apassionat per l'educació popular, ens serveixen de referent per a reprendre el valor d'allò que és col·lectiu com a model per a enfrontar-nos a les noves situacions que ens planteja la situació educativa, tan farcida de tecnicismes i burocratització. Paulo Freire sempre va preferir la gent amb sentiments i sense poder a aquells que havien renunciat als seus sentiments per a aconseguir més poder.

La renovació i el sindicalisme hem de recuperar, doncs, les idees primigènies de moviment ciutadà alternatiu i aportar les nostres reflexions crítiques al conjunt de la societat civil, enriquint-nos al seu torn amb tota la saba nova que els grups autònoms de caràcter divers aporten a les formes renovades d'entendre la política, la construcció del coneixement individual i col·lectiu, la comunicació entre iguals, la presa de decisions, el control democràtic i la participació ciutadana.

En poques paraules, reflexió i acció, idees i pràctiques unides per a la transformació social.

Membre de l'STEC i dels MRPs de Canàries.

"El primigeni moviment d'ensenyament, on tots érem renovadors i sindicalistes alhora, va anar especialitzant-se. Uns van romandre en els MRPs i uns altres en el sindicalisme, amb molt poques excepcions, com la de Melchor".

Melchor– les persones no van continuar simultaniejant ambdues activitats. El distanciament va anar sorgint fins al punt que alguns sindicats van crear els seus propis col·lectius i moviments de renovació, a recer de les subvencions per a formació que van arribar durant alguns anys de manera més o menys generosa. En altres casos, els menys, alguns sindicats com

reflexió i el debat que conduïsqen a l'acció.

No hi ha dubte que les circumstàncies han canviat, els corrents neoliberals s'estan imposant en tots els camps. La inèrcia i la peresa intel·lectual ens condueixen inexorablement a no qüestionar el sistema i, per tant, a apuntalar-lo. La democràcia formal, estàtica, institucionalitzada ha generat una ciu-

ENXARXATS

La natura en Enxarxats

<http://stepv.intersindical.org/enxarxats>

Dins de la secció de Diades i Efemèrides la secció Natura i Medi Ambient ofereix recursos i enllaços per a treballar diverses dates com el Dia de l'Arbre, Dia dels Humidals, Dia de l'Aigua... i en aquest 5 Juny el Dia del Medi Ambient.

Disposa d'una secció de Biblioteca, Parcs Naturals, Instal·lacions i Aules de la Natura, Recursos Educatius, Fonts fotogràfiques...

Recentment ha incorporat una subsecció anomenada Rius Valencians amb múltiples accesos a recursos per treballar el tema de l'aigua.

Xúquer Viu

http://www.xarxadelaguacila-ra.org/PXV/PXV_portada.htm

En aquesta web s'explica perquè el Xúquer, l'Albufera i els aqüífers són elements claus del nostre passat, present i futur i perquè no es pot consentir que el Xúquer i l'Albufera es transformen en clavegueres a cel obert. ni es pot permetre l'explotació indiscriminada del riu i dels aqüífers per justificar un transvasament al Vinalopó demostradament inviable. Disposa de seccions on s'informa de les activitats de la plataforma, documentació, recull de premsa...

Softcatalà

<http://www.softcatala.org/>

Softcatalà és una organització sense ànim de lucre que fomenta l'ús del català a les noves tecnologies. || Lloc web que recopila els projectes de Softcatalà i tot el programari existent en català. Està organitzat en seccions: Navegadors d'Internet; Eines d'Internet (Clients de correu electrònic, FTP, IRC...); Gestió, facturació, comptabilitat...; Educació; Utilitats; Llengua; Documentació; Ofimàtica... Compta també amb una secció d'articles relacionats amb la informàtica; una secció de novetats, fòrums; Botiga de software en català... i una completa Guia d'estil per a la traducció de programari.

InterNOSTRUM

<http://www.torsimany.ua.es/>

És un sistema de traducció automàtica castellà-català / català-castellà que ha estat elaborat per la Universitat d'Alacant. Produeix gairebé instantàniament (a més de 1000 paraules per segon) traduccions aproximades de textos. S'ofereix gratuïtament per internet en dues versions: la versió estàndard, accessible a qualsevol persona, i la versió 'grans volums', accessible alguns col·lectius. L'única diferència és grandària dels textos que es poden traduir. A més de textos, també tradueix correus, documents, pàgines web completes...

NATURA VALENCIANA

La mel (i II)

Joan V. Pérez Albero

Les abelles formen societats monogíniques i plurianuals. La reina és l'individu més gran i l'única capaç de pondre ous. Les obreres són femelles estèrils i s'encarreguen de la recol·lecció de les substàncies mel·líferes. Els mascles o abellots, com la reina, tampoc no tenen aparell recol·lector.

La mel procedeix del nèctar de les flors barrejat amb substàncies elaborades per la mateixa abella, però també de la melada –secrecions dolces dipositades en les plantes per determinats insectes—. Aquests productes són absorbits per les abelles les quals els dipositen en una espècie de borsa elàstica separada de l'aparell digestiu, on es mesclen amb enzims procedents de les glàndules salivals i on s'inicia el procés de transformació de les substàncies mel·líferes en mel. Dins del rusc la recol·lectora vomita el contingut de la borsa i són altres abelles les que finalitzen el procés passant la bola de nèctar d'una a una altra, enriquint-la amb més enzims, fins dipositar-la en les cel·les.

La transformació bioquímica que duu la formació de la mel ve acompanyada d'una deshidratació progressiva, aconseguida per les abelles gràcies a l'energètica ventilació produïda pel moviment de les ales.

La composició de la mel varia segons la procedència del nèctar. En la seua composició hi trobem: hidrats de carboni, glucosa i fructosa són els més abundants, fins al 95%; aigua, una mitjana del 18%; proteïnes en quantitats reduïdes –algunes mels que en són més riques pel seu contingut de pol·len–; sals minerals (potasi, calci, sodi, magnesi i ferro) en contingut inferior a l'1%; vitamines C i B en quantitats molt menudes; pol·len, que li confereix el gran valor nutritiu; greixos, substàncies aromàtiques i altres substàncies com ara l'àcid fòrmic o la inhbina que li confereixen el seu poder antisèptic.

El valor nutritiu de la mel ve donat fonamentalment per la presència abundant d'hidrats de carboni, en especial de la glucosa, la qual cosa suposa una font immediata i intensiva d'energia per al sistema muscular, especialment per al cor, on la glucosa hi arriba ràpidament. A més, exerceix una bona influència en l'assimilació del calci i del magnesi. Unes altres propietats reconegudes de la mel són el seu poder antisèptic, cicatritzant i protector de la pell, per la qual cosa és emprada típicament en cremats i ferides. Les propietats emol·lients i refrescants fan que s'utilitze també en cosmètica. Per últim, cal destacar el seu poder laxant i la utilització per tots coneguda per combatre refredats i mals de gola.

València, seu d'un congrés de literatura infantil i juvenil

Universitat Politècnica de València el III Congrés Ibèric de Literatura Infantil i Juvenil sota el lema «Lectura, identitats i globalització». El dia 27 estarà dividit en tres blocs corresponents a edició, política literària, llibreters i directors comercials i distribuïdors. El 28, a partir de la ponència de Vincent Juvé, estarà centrada en els escriptors, lectors de futur i il·lustradors. En l'última jornada els protagonistes seran els mediadors, crítics, bibliotecaris i professors i comptarà amb la intervenció de l'escriptora Rosa Regàs. Hi haurà espais per a la traducció, la lectura i l'escola. Més informació: www.congresoepli2005.com

ALL-I-OLI

Del 27 al 30 de juny de 2005 les seccions de l'Organització Espanyola per al Llibre, així com la seua homòloga portuguesa, organitzen a la

Oferta d'activitats didàctiques per l'alumnat de Secundària

La Universitat de València acull l'obra recent d'Antoni Miró

La seua història de la Nau de la Universitat de València presenta fins el 19 de juny l'exposició Antoni Miró. *La ciutat i el museu*, tercera mostra de la sèrie *Trobades*, una de les principals línies de treball del Patronat Martínez Guerricabeitia (PMG) creat el 1989 per a difondre les arts plàstiques contemporànies.

L'exposició es complimenta amb l'oferta d'un taller d'activitats didàctiques totalment gratuït per a l'alumnat de Secundària. El taller inclou el visionat d'una pel·lícula relacionada amb l'exposició i l'audició d'una entrevista amb l'artista. Tot seguit, es comenten breument les obres més significatives de l'exposició i es relacionen amb la denúncia social, un dels principals eixos temàtics de Miró. Finalment, l'alumnat tracta d'ubicar una selecció d'obres d'art amb els museus d'Europa on s'hi exposen. Sempre en el marc de l'art contemporani, els tallers didàctics del PMG aborden una variada temàtica amb un objectiu comú per als visitants: acostar-se a les problemàtiques socials i afavorir la conscienciació i l'educació en valors positius.

El mig centenar d'obres exhibides d'Antoni Miró a la Universitat

de València comparteixen el flair de la ciutat i el compromís social. L'artista d'Alcoi presenta mitjançant cinc grans protagonistes urbans—museus, edificis, manifestacions, dones i indigents— les misèries i riqueses, les llums i les ombres de les ciutats. Segons Ricard Huerta, comissari de l'exposició, l'artista duu implícita la visió del seu poble, que ha estat protagonista de pàgines imborrables en la història del moviment obrer internacional.

Antoni Miró (Alcoi, 1944) ha presentat nombroses exposicions arreu del món i ha obtingut diversos premis i mencions. La seua obra, dins del realisme social, s'inicia en l'expressionisme figuratiu i el seu interès pel tema social el condueix a un neofigurativisme farcit de crítica social i denúncia identificativa amb el moviment *Crònica de la realitat*, en l'òrbita del *pop-art* i el realisme. Miró sol prendre com a referència inicial les imatges més característiques de la societat industrial i els codis lingüístics dels mitjans de comunicació.

Més informació i concertació de visites en el telèfon 963983058 (Lola Pascual) i en www.uv.es/pmg

Barcelona, seu del Fòrum d'Educació en Comunicació

ALL-I-OLI

El Fòrum d'Educació en Comunicació, que es celebrarà al Museu d'Història de Catalunya de Barcelona entre el 6 i el 8 de setembre, vol promoure el debat entre els diferents sectors implicats (professorat, periodistes, administracions, a més de pares i mares) i oferir un espai per a l'intercanvi d'idees i d'experiències entre el

professorat. Durant el Fòrum hi haurà conferències, taules rodones i experiències d'Educació en Comunicació tant a l'Educació Primària com a l'Educació Secundària. En aquest apartat cal subratllar els treballs de producció escolar i anàlisi crítica dels continguts en el camp de la ràdio i de la televisió.

Mes informació: www.aulamedia.org/forum/

ESCRIT AHIR

'Nostra Parla' (1916-1924)

Ferran Pastor

Acabe de parlar amb Batiste Malonda, supervivent –i vencedor– en tantes lluites per una escola valenciana (per cert, quanta falta fan les memòries de gent com Batiste!). Em comenta que aquest estiu, van a dedicar les Jornades d'Educació de La Safor a la història de l'ensenyament en valencià. La conversa m'ha recordat un matí a la biblioteca del col·legi públic Pepita Creus, d'Alginet, mentre esperava una assemblea. Allí vaig fullejar la traducció al valencià de *Les Illes d'Or*, original de Mistral, feta per Lluís Guarnier i publicada el 1930, en el centenari del natalici de l'il·lustre occità. Aquell i altres vestigis bibli-

ogràfics van canviar la meua impressió inicial sobre la esquifida presència del valencià escrit en els centres docents de la València prerepublicana. Un esglaió inevitable per entendre aquesta presència és l'activitat de la secció valenciana de *Nostra Parla*, un organisme cultural que tenia com a objectiu la promoció de la nostra llengua i cultura arreu dels Països Catalans entre 1916 i 1924. La secció valenciana es constitueix el 1918 i prompte s'hi integren molts valencianistes coneguts: Carles Salvador (mestre), Bernat Ortín (inspector d'educació), Vicent Tomàs i Martí, Adolf Pizcueta, Francesc Almela i Vives o Lluís Cebrian Ibor. Les accions més destacades de la Secció Valenciana s'inscriuen precisament dins de l'àmbit de l'ensenyament, com ara concursos infantils de lectura valenciana o circulars enviades als ajuntaments del País Valencià per a demanar que "en les escoles d'eixa localitat es donen ensenyances de l'idioma valencià". L'entitat també va reivindicar a les diputacions i ajuntaments la cooficialitat del valencià i el castellà. Per a saber més, cal consultar el llibre d'Isabel Graña i Zapata, *L'Acció Pancatalanista i la Llengua: Nostra Parla (1916-1924)*.

A propòsit del llibre 30 Retratos de maestras

Dones mestres que escriuen la història

30 Retratos de maestras. De la Segunda República hasta nuestros días

Cuadernos de Pedagogía. Madrid 2005, 207 pàgs.

A la solapa d'aquest llibre es llig: "Hay muchas maneras de contar y escribir nuestra historia escolar". En el seu 30 aniversari, *Cuadernos de Pedagogía* ha encarregat a 35 dones d'avui que parlen de 30 mestres nascudes entre 1867 i 1979. En aquest segle les mestres han sigut testimonis de l'evolució de l'ensenyament, la relació entre l'escola i la societat que la sustenta o el moment cultural de què formen part. I ho han fet de manera més o menys reconeguda però sempre compromesa i reeixida.

Ciudadanes d'arreu de l'Estat deixen la seua empremta en tots els sectors educatius i alhora en diferents àmbits civils i culturals. El recorregut per tan variades sensibilitats conflueix, no obstant, en una manera comuna d'entendre l'ensenyament: exprémer la

pròpia creativitat –la creativitat és ciència, literatura, art, expressió corporal i intel·lectual, compromís social...– per a superar els entrebancs que a cada moment històric llasten el creixement del seu alumnat i l'emancipació de les persones.

A aquestes 30 mestres els ha tocat viure els anys de la incipient lluita feminista i la seua progressiva i imparabile ocupació dels espais públics. Han hagut de defensar el seu dret a treballar, crear espais de formació específics per a dones, acostar-se a les ciències mentre

s'allunyaven d'unes matèries suposadament "femenines", fugir de la rutina i el memorisme i utilitzar la realitat, construir la moderna pedagogia, trencar motles a les Escoles Normals, obrir i renovar el medi rural, reivindicar la llengua pròpia del seu país, proveir l'educació d'un sentit integral, enlairar la coeducació com un tret identitari, lligar compromís polític i compromís educatiu, alliberar l'expressió verbal i corporal, construir les bases de l'escola pública, incorporar a l'educació els sectors més desfavorits, engagar i mantenir la renovació pedagògica, preparar el futur, defensar la singularitat de cada xiquet i xiqueta, ensenyar a pensar, revolucionar la lectoescripció, inventar l'educació infantil, adoptar i deixar-se adoptar per Freinet, transformar el món, ensenyar a viure, fer barri, investigar dins i fora de casa, lligar vida i coneixement, mitjançar i mitjançar... Les dones, i les dones mestres de manera singular, s'han guanyat a pols el dret a escriure la història.

ESCRIT AVUI

Carles Monereo (coord.)

Internet y competencias básicas. Aprender a colaborar, a comunicarse, a participar, a aprender

Graó. Barcelona 2005. 147 pàgs.

Aprender a seleccionar informació rellevant, col·laborar de manera eficaça amb els altres, comunicar-se de manera versàtil o participar en la vida pública, són competències crucials encara que, tanmateix, solen ser ignorades en les programacions docents i les classes. Aquest llibre ofereix reflexions, idees, activitats, materials i recursos que faciliten l'ensenyament d'aquestes competències en diverses situacions educatives amb la interacció amb l'alumnat, però també mitjançant una eina poderosa i adequada del segle XXI com és Internet. Gràcies a aquest mitjà les i els professionals de l'educació poden intervenir decisivament en l'agenda del canvi.

Jesús García Mínguez

La educación en personas mayores. Ensayo de nuevos caminos

Narcea. Madrid 2004. 234 pàgs.

Un dret bàsic de les persones majors és el dret a l'educació, la consecució del qual requereix el foment de mecanismes de defensa de la integritat personal, especialment la dels ciutadans i ciutadanes que viuen en condicions socials desfavorables. Alguns dels problemes que afecten aquesta població són deguts a l'absència de formació i a l'escàs repertori de recursos mentals que els impedeix gaudir d'una vida més digna. Aquest volum descobreix un perfil educatiu que satisfà les necessitats i demandes de desenvolupament de les persones majors, amb l'objectiu de reclamar un espai que permeti l'existència d'una opció pública informada, reflexiva i crítica.

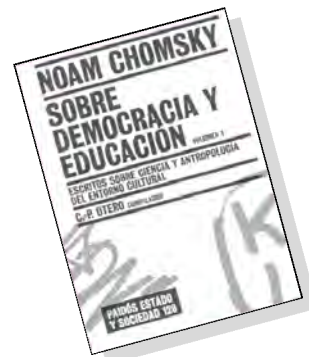

Suso de Toro

Una altra idea de Espanya

Bromera. Alzira 2005. 214 pàgs.

L'última obra de Suso de Toro (Santiago de Compostel·la, 1956) presenta un ventall de reflexions combatives i incòmodes que esdevé la continuació lògica de l'èxit *Espanyols tots*. L'autor, ciutadà compromès i crític, explica com podem construir entre tots una altra idea d'Espanya, més integradora i tolerant. Reprén l'anàlisi del que de Toro anomena "nacionalisme ranci espanyol", però també tracta altres temes com l'11-M, la comissió d'investigació dels atemptats, la Constitució Europea i el conflicte entre Israel i Palestina. Es tracta d'un llibre combatiu, ideològic i incòmode que analitza, critica i presenta alternatives a la vida social i política que ens envolta.

Noam Chomsky

Sobre democracia y educación. Escritos sobre ciencia y antropología del entorno cultural. Volumen 4

Paidós. Barcelona 2005. 417 pàgs.

Noam Chomsky està considerat, a escala mundial, com el lingüista més brillant i també l'analista polític més lúcida. Si considerem l'abast, l'originalitat i la influència del seu pensament, es tracta d'un dels intel·lectuals vius més importants. *Sobre democracia y educación* inclou articles, conferències i entrevistes sobre els temes que més ha estudiat, com la política exterior dels Estats Units, el posmodernisme o la mateixa lingüística, i altres reflexions específiques sobre educació. Es tracta al capdavant de la primera antologia d'escrits de Chomsky sobre democràcia i educació, connectats directament amb la filosofia social lliibertària de l'autor.

M. Alcaraz, F. Isabel, J. Ochoa (eds.)

Vint anys de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià

Bromera. Alzira 2005. 358 pàgs.

La Universitat d'Alacant va convocar el 2003 distints especialistes a reflexionar, des de disciplines diverses, sobre l'origen, les limitacions, l'aplicació, els fruits i la projecció de futur de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV). Els debats partien de la consideració que la Llei era un primer pas en un llarg i complex procés ple d'entrebancs que encara està molt lluny d'arribar a la plena normalització del valencià. El llibre recull les reflexions de juristes, docents, sociolingüistes i representants del teixit social i polític: Vicent Pitarch, Rafael Alemany, Diego Gómez, Ascensió Figueres, Lluís Aguiló, Jesús Huguet, Joan Ribó i Enric Morera, entre molts altres.

El Centre servirà per a formar noves generacions de sindicalistes

Inaugurada a Elx l'Escola Sindical de Formació Melchor Botella

El 6 de maig, la ciutat on va desenvolupar la seua trajectòria el mestre i sindicalista Melchor Botella va ser l'escenari on es va presentar l'Escola Sindical de Formació que porta el seu nom. Elx va recordar en una sessió entranyable al company i va fer un reconeixement públic al seu tarannà formador i dinamitzador i a l'alegria i optimisme que sempre va saber transmetre. En l'acte, presentat per Esperança Valero, va comptar amb les intervencions d'Assumpció Boix, José Manuel López Grima i Augusto Serrano, el quals van recordar la figura de Melchor Botella.

També hi va intervinde el director de l'Escola Sindical, Manolo Cabanillas i Pilar Gregori, responsable de l'Àrea de la Dona de la Intersindical Valenciana. El pare de Melchor va pronunciar unes paraules d'agraïment. En la segona part de l'acte, Manolo Marrero, sindicalista canari de l'STEC i membre actiu dels moviments de renovació pedagògica (MRP) va impartir una conferència sobre "Sindicalisme, renovació pedagògica i política educativa. Finalment, un sopar al Parc Municipal d'Elx va reunir les amigues i amics de Melchor en un homenatge pòstum.

ARXIU

Augusto Serrano, José Manuel López Grima, Esperança Valero, Assumpció Boix i Manolo Cabanillas, durant l'acte d'inauguració de l'Escola Sindical de Formació Melchor Botella, el 6 de maig de 2005 a la ciutat d'Elx.

ARXIU

Membres de la Comissió Organitzadora de la XII Escola d'Estiu de les Terres del Sud, presenten la convocatòria davant dels mitjans de comunicació: Al Sud, sindicalisme i renovació pedagògica sempre han caminat conjuntament.

ARXIU

Mestre, sindicalista, amic

Melchor Botella Martínez (Aspe, 1954) comença a treballar de mestre a l'escola del Patronat Ferroviari a València i el 1975 és destinat com interí a Torrellano i a Elx. Després de superar les oposicions a funcionari docent, el 1977 obté el primer destí a Algorfa, Baix Segura. Des de l'any següent es trasllada al col·legi públic Festa d'Elx, un destí que no deixarà. Sindicalista de referència en la constitució del moviment unitari de mestres en la Transició Democràtica i impulsor de l'STEPV en les comarques del Sud, Botella va ser membre dels Secretariats de l'STEPV i de la UCSTE i es va incorporar al primer Secretariat de l'actual Confederació d'STEs. Va ser un dinamitzador de la renovació pedagògica i de les primeres Escoles d'Estiu, i va assumir responsabilitats al si de la Federació Valenciana i de la

Mesa Estatal de MRP. Defensor de la participació de la comunitat educativa dels consells escolars -Elx va ser la primera ciutat amb un Consell Escolar Municipal- va recórrer tots els trams en l'educació, des de la seua aula fins al Consell Escolar de l'Estat. El compromís de l'escola en la lluita per la pau va comptar amb Melchor Botella amb un excel·lent aliat i ell va ser un artífex decisiu de les multitudinàries Marxes per la Pau protagonitzades per la comunitat educativa d'Elx. Amic dels seus amics i amigues, sempre tenia paraules i somriures per a compartir, al treball i a la festa. Melchor va morir a La Paz, Bolívia, un dia d'agost de 1994. "Estimar-lo com a persona, amic i company ha estat fàcil; oblidar-lo serà impossible". Aquesta afirmació segueix tenint avui la mateixa vigència que ara fa quasi onze anys.